

KURMA

1/1980

YPÖ-VUOS

SIKA

LÄTTÄ-
JOONAS
&

ANORAKS

JOHANNES
KOSTAVA

LSD

HINTA 3,50

Lanka palaa. Vanhojen ennustusten mukaisesti ja niistä huolimatta jännitteet suurvaltojen välillä kasvavat. Pitkistä puheista aletaan siirtyä tekoihin. Itsekkyys, tietämättömyys, pelko ja viha vievät meitä jälleen tukkallisiin opetuksiin. Tietoisuus pitkään jatkuneesta pöyhöilystä on onneksi hitaasti kasvamassa. Uudella tietoisuudella on pohjanaan syvempi ymmärrys inhimillisen olemassaolon luonteesta. Buddhahan sen aloitti, harhojen harhaisuuden oivaltamisen. Mutta, ennenkuin uusi alkaa, on vanhan päätyttävä. Ei syytä huoleen, ilmapallot paukkuvat muulloinkin kuin vappuna...

Taistelu fyysisistä energioista kiihtyy. Monet haihattelevat ydinenergiasta, toiset tarrautuvat hupenevaan öljyyn. Ihmisen sisällä oleviin energioihin ei kiinnitetä huomiota, mutta sieltähän se rauha ja rikkaus olisi löydettävissä. Kun pitäisi nähdä pinnan alle, emme näekään nenäämme pitemmälle, ja syyhän lienee nenän omistajassa. Kasvavat joukot kuitenkin oivaltavat hyvinvointimme todellisimmaksi luonteeksi pahoinvoinnin, utopia taloudellisesta kasvusta on läntisen kulttuurin kuolinkouristus.

Käsityksemme ihmisestä, ihmiskuvamme heijastuu kaikessa toiminnassamme. Esimerkiksi poliitikot eivät tunnu olevan lainkaan tietoisia ihmisen muusta kuin fyysisestä olemisesta. Kerska-teollisuus, aseistautuminen ja valtion koneiston ylläpito nielee suurimman osan kaikkien valtioiden budjeteista - taide ja kulttuuri, koulutus ja ei-taloudellinen tutkimus saavat vain muru-

sia. Suppea ihmiskuva heijastuu myös kasvatuksessa, suklaapatukka, nallekarhu ja TV. Tietenkään ei jokapäiväinen elämämme jää paitsi ahtaan ihmiskäsityksemme seurauksilta, pinnalliset ihmissuhteet ja väkivalta ovat kiviä meidän kaikkien leivässä.

Kyse ei ole pelkästään fyysisestä energiasta. Tarpeellinen määrä limppua on tietenkin maisen olemisemme ehto - mutta onko mitään järkeä käsittää ihmiselämä ainoastaan limpunsyöntinä, lisääntymisenä ja omakotitalon rakentamisena? Paitsi fyysisiä, olemme myös enemmän tai vähemmän tietoisia olioita. Olemme tietoisia omasta ajattelustamme, tietoisia tietoisuudestamme. Itsetajunnan kasvu on henkistä kasvua, henkinen kasvu on ihmisen kehittymistä niin tietävänä kuin moraalisenakin olentona. Todellinen vapaus ja luovuus ei ole mahdollista ilman ihmishengen itsenäiseksi tuloa, tietoisuus, vapaus ja rakkaus kulkevat käsi kädessä.

Kuinkahan kauan kestää, ennen kuin ymmärrämme, että tapa jolla toimimme elämässä luo myös ne olosuhteet, joissa elämme? Tämä on karman laki yksinkertaisimmillaan. Karmeaa on, ettei tälle käsitteelle esim. kouluopetuksessa kyettä antamaan elävää sisältöä.

Kyse on aina energiasta. Meistä itsestämme riippuu, mitä energioita toiminnallamme haluamme ilmentää. Mitä enemmän herkistymme, sitä hienompia energioita ilmennämme, sitä kauniimminkin soimme. Herkkyys ja henkinen kasvu syventävät kommunikointia, elämästä kehittyvät jatkuvasti rikastuva prosessi. Viisaus ja rakkaus ovat aivan kättemme ulottuvilla, täytyy vain kolkuttaa.

A.H.

VARATTU KÖYHILLE

HURMAN TOIMITUS

PÄÄTOIMITTAJA: TEPPO NÄTTILÄ (pirkkala)

TOIMITUSNEUVOSTO: ARI HARMANEN (jyväskylä)

JOUNI KALLIOLUOMA (vantaa)

JUMBO NÄTTILÄ (pirkkala)

ERIKOISTOIMITTAJA: JORMA PÄRSSINEN (tampere)

AVUSTAJAT: PETRI VESTELIN (pirkkala)

MARTTI TIAINEN (mäntsälä)

PAAVO PYSTYNEN (lappeenranta)

JARSKI KALLIOLUOMA (pirkkala)

VELI AHONEN (kuopio)

TOIMITUKSEN OSOITE: HURMA/TEPPO NÄTTILÄ

PERKIÖNTIE 12

33960 PIRKKALA 6

PAINOPIIKKA: LEHTIJUSSI OY (pirkkala)

IRTONUMEROIDEN MYYNTI: EPE'S MUSIC SHOP (tampere)

ORIGINAL RECORDS (tampere, kuopio, kouvola, lappeen-
ranta, rauma, helsinki)

MUSIC ETC. (tampere)

LEVYMYyntI (turku)

TIVARI (jyväskylä)

A-MUSIC (pirkkala)

LEPAKKOLUOLA (helsinki)

JOHANNA KUSTANNUS (helsinki)

KASVIS (helsinki)

Miksi tekisit omakustannuslevyn nyt kun voit huipata Melusaaste tuotantoa?
Soittotaito ei välttämätön joskin ääni on toivottavaa. Soittimia omistavat ryhmät
lähettäköön ääninäytteen osoitteeseen MST/Mirco Leppänen, Pyhävedentie 16 A1
52700 Mäntyharju.

HÖHÖH! PUIKKOA TÄSSÄ MAINOS-

TEATAAN EIKÄ LINTUJA, SILLÄ

SIIVETÖNNÄ LENTÄÄ EI VOI.

MUTTA, MUTTA, PUIKKO ON RATTOSI YÄNÄ

PIMIÄNÄ.

FAR OUT TUPLA PUIKKO 5 1/6
96s. PL 13
7:- 20111 TURKU II
(PS-TILI TU 666245-5)

3

SARJAKUVIA!!

HYVIÄ SELLAISIA SAAT
(HINTAAN 3mk + 2mk POSTI-
KULUT) OSOITTEESTA:

TOIVO-SET

VÄINÄMÖISENK 11 D 163

33540 TRE 54

YPÖ-VIIDELLÄ EI OLE MITÄÄN IMAGOA, NE VAAN VESISUKSEILÉE

Ypö-Viis oli MSL:llä tekemässä uutta LP:tä. Ne herätti niin suurta huomiota, että paikalliseen valtalehteenkin ilmestyi juttu. Ypö ei ole varsinaisesti uuden aallon yhtye musiikkinsa puolesta. Ne muistuttaa vähän Rezilloisia siinä mielessä, että velmuja ideoita piisaa, mutta ne on enemmän kellaribändi.

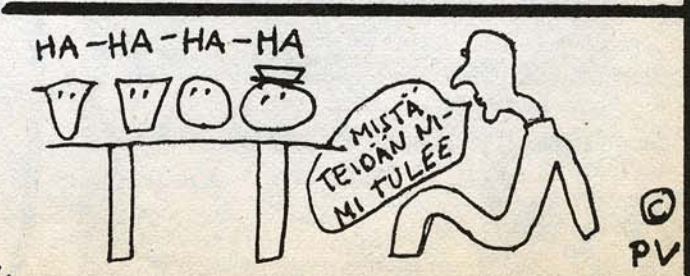
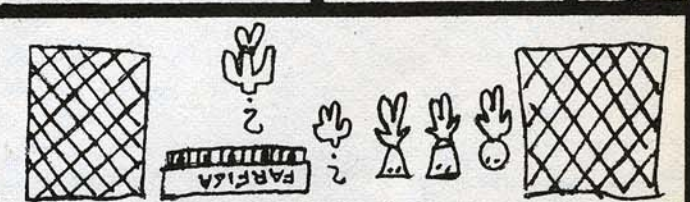
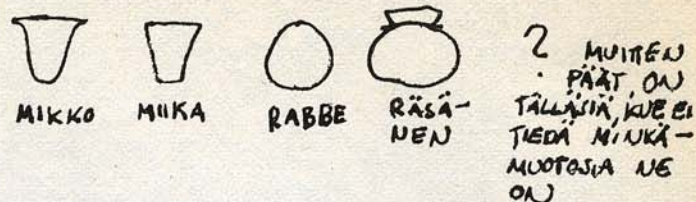
YPÖ-VIIS SYNTYY

Mikko ja Miika oli ensin yhdessä. Mikko rakensi kitaran ja Miika basson, mutta ei se soittanut sitä vissiin vuoteen. Sitten yhtäkkiä ne sai inspiksen että ruvetaan soittaa ja menivät bändiin jossa oli rumpali ja kitaristi, joka osasi soittaa. Rumpali söi jugurttia ja oli kun Aku Ankka, ei siitä tullu mitään. Ne sähläs vähän aikaa ja teki muutaman keikan. Sitten tuli uusi bändi. Sitten Ypö-Viis.

Ne oli ensimmäistä kertaa Ypö-Viis nimellä keikalla Kellarissa. Bändissä oli urkuri ja toinen kitaristi. Ne soitti kaikenlaisia rokkeja ja meno oli hirveetä. Viimesessä kappaleessa urkuri kaato urut ja kaikki makas lattialla. Sitten urkuri ja kitaristi eros. Sitten oli kolme. Räsänen tuli basistiksi. Sitten oli neljä. Ja sitten ne on tässä tekemässä haastattelua.

Räsänen löytyi kun se oli katto-massa Ypön keikkaa, se oli ihan haltioissaan ja kysy rumpalilta silmälasin kehystä - ja ei saanut. Väestösuojassa oli Karvan perustamis ja Ypö bileet. Siellä oli Loose Prick, ne ja Räsänen ja yks toinen jätkä, jotka soitti kitaraa ja laulo Peitsamon ja omia piisejä. Sit joskus myöhemmin se meni Ypön ~~kätkä~~ kämpälle jutteleen ja meni bändiin.

No, uusi aalto tuli joka tietysti vaikutti. Tosin joku Sex Pistols tuli aika myöhään, se meni vähän eri kautta. Ne oli aika proggis faneja, oli oikee proggis kesä. Joku kaveri meni Sävelaittaan ja osti Sex Pistolsien levyn. Sitä pidettiin ihan hulluna, että mitä

sää tollaseen roskaan rahoja pistät. Mutta Piratesien eka oli kova, hikistä rokkia. Rumpalin pelasti Eppu Normaali. Se oli jo lähdössä bändistä soittaen listakamaa, sen entisen urkurin kanssa, mutta nähtyään Eput Koriolla ajatteli että ei saatana... Ilman uutta aaltoa Ypö-Viis tuskin olisi täällä tänään tälläsenä. Sillon kun niitä oli viis ne soitetti jotain Santanaa ja Creedenceä oli tanssibändi.

YPÖ-VIIS TEKEE LEVYJÄ

Ypö-Viis tekee piisejä kohtuullisella vauhdilla. Ne on yleensä sellasia, että niitä kyllästyy soittaen parissa viikossa ja sitten on tehtävä uusia. Väkisin ei piisejä juurikaan synny, joskus tulee hirveesti joskus hirveen vähän. Pelkään pimeäätä ei oltu suunniteltu, ei siinä ollu sanojakaan. Kaverit vaan rupes soittaen, joku keksi että oh-hoh-hoh-hoh-hoo. Ne soitti pitkän aikaa. Ja Miika keksi laulaessaan sanoja. Mari pogoaseen tehtiin sanat ensin. Mikkiteline tuli sillain, että Miika rikko mikkitelinettä ja Mikko sano, että älä riko mikkitelineestä on puolet minun. Miika kävi laulaan sitä ja Rabbe soitti seisaaltaan rumpuja. Sellaset piisit on hyviä, jos niitä vaan syntyy, väkisin tekemällä ei tuu oikeestaan mitään.

Ypöt tekee sellasia piisejä mitä ne osaa soittaa, sitäpaitsi monimutkasia on typerä soittaa. Tai ne on niin monimutkasia, että fiilis ei kato. Ettei se ole sellasta että kun soittaa jotain ihmekuvioo niin kitaraa täytyy pitää kauheen ylhäällä. Voihan piisi olla monimutkanen, mutta meno täytyy olla päällä, niinku Rezillos on kulkevaa ja kuulostaa aika helpolta. Kyllä piisit jotenkin monimutkastuu kun oppii soittaen. Uudella LP:llä on monimutkasia piisejä, sillä on piano ja viulukone ja akustinen kitara ja laulua...

No, joskus aikanaan alkoi demon lähetteleminen kyllästyttää ja Ypöt teki oman levyn. Siitä piti tulla vaan semmonen juttu Kotkassa, mutta ne huomaskin, että siitä tykätään. Se oli vie-

lä niin surkee, herätti sympatioita. Se oli kauhee anti-levy, äänitys ihan paska. Pokolle pojat joutuivat kun Epe ekan Hilse konsertin jälkeen otti yhteyttä ja pyysi tekemään singleä. LP piti tehdä omalle levy-yhtiölle, sitä äänitettiin Kotkassa, mutta nauhoista tuli ihan huonoja. Poko-LP:n ne tuottaa itse, jos siinä olis ollu Pantse, niin siihen ois tullu aika lähelle EN soundit.

Ypö julkaisi Liven koska halusi vanhat piisit alta pois, ettei niitä tarvi studio LP:lle laittaa. Ja Karva levyt olis saatanu lopahtaa. Nyt jos hyvin käy livestä tulee vähän rahaa toiminnan jatkamiseen. Singlet menee perseelleen. Live maksoi jotain 10000 (äänitys 1000, kannet ja keskiöt 4600). Rahaa ei ollut, mutta laskuilla on sen verran maksuaikaa, että homma onnistunee. On saatananmoinen sota tehdä levy: paperihommat, kannet, ihmisten patistelu jne. Karvalle tekee joulukuussa salolainen Pupukuusikko singlen ja joku kokoelma LP tulee kanssa. Liven keikka ei ollut Ypön parhaita, koko homma tehtiin kauheella hässäköllä. Tiistaina ne keksi että tehdään levy ja Perjantaina oli keikka. Ne soitetti Atelle joka tiesi Ernon (=liven äänittäjä), joka tuli puolta tuntia ennen keikan alkua ja porukkaa alkoi jo lappaan sisälle. Erno joutui miksaan ihan niiden vieressä. Paikka oli vähän I-klubin tapainen pieni disko. Porukkaa ei ollut kovin paljon. Tilanteen huomioonottaen pojat pitävät levyä hämmästyttävän hyvänä. Laulussa on hyvä kaiku, jonkun mukaan rummut ei kuulu jonkun mukaan kitara.

Ypöt väittävät, että tulemme hämmästyttämään Poko LP:tä. Se on sellanen "hieno" levy liveen verrattuna, vaikka on sillä räime piisejäkin. Se on niille tavallaan merkityksellinen LP, neljä kitaraakin yhdessä piisissä. Sundqvist hoitaa äänityksen, se tuntee tekniikan ja sanoo mieliteensä. Sitten Ypöt ajattelee onko se hyvä mielipide. Kaikki soundit ne on kehittänyt ite, siinä on Ypö soundit.

Singlejä on myyty helkkarin vähän, tosin niistä on painoksetkin lopussa. Eikä Suomessa ylipäätään myydä paljon singlejä.

YPÖ-VIIS LAVALLA

Lavalla Ypö-Viis on hauskanpito yhte. Rabbe tykkää kun sielä saa huutaa niin paljon kun jaksaa. Lavalla irtaantuu, ensin ne lataantuu kämpällä ja sitten lavalla räimii siihen kaikki vitutukset parin viikon ajalta. Se on sellanen henkinen orkku, on kun uus ihminen. Ne on lavalla riehuva ja keikan jälkeen hikinen, onnellinen ja fyllassa oleva sakki. Huomaa keikan jälkeen. Niillä on herrasmiessopimus, kukaan ei mene kännissä lavalle, fiilis nimittäin laskee heti. Yleisö tietysti merkitsee aika lailla, jengi täytyy saada mukaan. Yleisön täytyy tuntea Ypöjen musiikkia, ettei ne kato että aha tossa on taas yks bändi miljoonasta, niinku Hyvinkäällä ne vaan istu nurmikolla ja huusi hyvä. Tampereella on sellasta

porukkaa, että ne pistää rinta-merkit päälle, leikkii punkkaria ja menee kotiin. Vähän mekaanista touhua.

ONKO YPÖ-VIIDELLÄ TULEVAISUUTTA ?

Mitä tapahtuu kun jäbät oppii soittamaan. Nehän osaa soittaa. Ei ne mitään jazz-muusikoita ole Mitäs Pelle tai Eput soittaa, jotain ihmeelistä kuvioo vai ? On hauska nähdä mitä toisen LP:n jälkeen tulee. Joskus niitä ottaa päähän niin, että harjoituksissa tekee mieli lopettaa hommat siihen. Mutta tällä hetkellä niillä on sellanen henki ettei oo koskaan ollu. Sen huomaa studiassa.

YPÖ-VIIDEN ~~TMKXXXXXXXXXX~~ FILOSOFIA

Ne ilmaisee musiikillaan itseään Tärkeintä on meteli ja oma fiilis Ne kertoo vakavista yhteiskunnallisista ongelmista niinkun Pelkään pimeää kappaleella on tämmönen maailmanlaajuinen ongelma, että puolet maailmasta on aina pimeässä.

RÄSÄNEN
SYÖ
NAKKIA
JA LHISTÄ,
MIKKO
PITELEE
MUNAAN
JA.

TILAA REGGAE-LEVYSIÄ BLACK-STARISTA,
SIELTÄ HURMAN TOIMITTAJATKIN TILAAVAT
(AINAKIN NÄTILÄ & WESTELIN). LISTAT OS.
BLACK STAR, PL 100 00211 HKI 21

Ei ne ajattele sitä, että mitä-hän tääkin piisi tarkoittaa ja mitä ei ja miten joku voi tulkitä sitä, se vaan tulee niistä. Onhan jotain sellasiakin piisejä joissa on selvä juttu. Tavallaan piisit kertoo aika paljon niiden elämästä.

Busineksista ne on saanu kaikkee paitsi rahaa. Rumpalille Karva ei ole maksanut Mari pogoasta. Ne on saanu keikkoja, hauskaa ja kokemuksia ja kylmän hotellihuoneen. Ketään ei ole kaduttanu ja touhuiluun on suhtauduttu aika kriittisesti.

Ypöjen puheet ja mielipiteet siirsi paperille P.V.
(HAASTattelun teki P.V. & T.N.)

LEVYARVOSTELU KOSKIEN KARHULAN POIKII LIVEE

Kuulostaa huonolta idealta tehdä live rapparibändin keikasta rappariolosuhteissa, varsinkin jos bändin lavahommat toimii aika paljon vapautuneen liikehdinnän varassa. Huonolta kuulosti levy ensimmäisillä kerroilla. Ajattelin eihän tällainen räpelys levyllä toimi kun laulusolistinkin äänivarat ovat ns. rajalliset. Mutta kun kappaleet kävivät tutummaksi huomasin lähestymistapani vääräksi. Ajattelin tämä ei ole taidetta, tämä ei ole elämää mutta tämä on taatusti rock & rollia.

Levyn nimeksi olisi huoletta voinut pistää Rockin henki ja elämä. Tämä levy kertoo mistä rockissa pohjimmiltaan on kyse, kaikessa naurettavuudessaan. Soundit ovat todella voimattomat mutta rämiävät komeasti, kun siihen yhdistyy hirveä bööki, riemukas irrottelu ja täydellinen piittaamattomuus oikein/monimutkaisesti soittamisesta on lopputulos vastustamaton. Kaiken kruunaa Miika Söderholmin pokerilla ja ilkeydellä läpiviedyt vokaalit. Kaveri karjuu häpeämättömästi kuin Joe Cocker, vaikka äänivarat on korkeintaan kymmenesosa siitä mitä Cockerilla ja henki tahtoo loppua yhteen. Todella urheiluhenkinen suoritus, joka kääntäneen happamimmankin mutrun mielialan. Miika on sellanen pieni perkele

kuin eräs entinen rock-henkilö aikanaan, vähän eri pohjalta vaan.

Sävellyksissä on mielikuvitusta ja huumoria. Sanoituksissa on yllättäviä käänteitä ja jännitystä. Sellaiset kappaleet kuin Hässäkkä, Pelkään pimeää ja Harjoitus tekee metsurin ja tapamilla ne mennään läpi vakuuttavasti siitä, että rockilla on tulevaisuus. Vaikka Jamit sun muut rupeavat leikkimään viulukoneilla ja soittamaan hienosti, niin kellarista löytyy aina hengen kylästämiä nuoria kavereita. Tämä levy todistaa, että ei tarvitse olla Little Featti eikä omistaa Grateful Deadin kamoja jotta voisi soittaa rock & rollia, vaikka ei siitä tietysti mitään haittaakaan ole.

P.V.

ROCK-IN-ROLL
with the
YPO

YPÖ-VIIS: HALPAA LYSTIÄ (Poko)

Karhulan poikii/Rintanappi pogo pogo/
Tyttöni on punk/Picasso/Liikahdus/Kärn-
kraftwerk/Tänään kotona/Ystävät kautta
maan/Kuvien kauniit naiset/Tää on urhei-
luu/Jazz'n'roll/Hyvät, pahat sekä Ypöt/
Kyllä me pärjätään

Turha tätä LP:tä on tässä suuremmin
alkaa arvostelemaan/kehumaan, lukekaa
edellä oleva Ypö-juttu ja live-levyn ar-
vostelu. Ne pitävät suurimmaksi osaksi
paikkansa tämänkin levyn osalta. Joten
tyytykäämme vain seuraaviin pieniin huo-
mioihin:

Haastattelussa vesselit väittivät, et-
tä tulemme hämmästyttämään Poko LP:tä, se
on sellanen "hieno levy" liveen verrat-
tuna. Ei pidä paikkaansa, ei ainakaan
minun mielestäni, samanlaista hurlumhei-
-menoa tämä on kuin livekin, vähän vain
turhansiistiä ja kontrolloitua, ei aivan
yhtä riehakasta. Soundit ovat vähän
turhan ohuet verrattuna liveen tai sink-
kuihin. Olisi luullut, että viikko stu-
diossa olisi riittänyt mielekkäämpiin
soundeihin... no joo, antaa olla.

Toinen juttu on levyn nimi, Halpaa
lystiä, sillä ei tämä mitään halpaa lys-
tiä ole; levyn pituus on vain n. 27 mi-
nuuttia, ja levy on täysihintainen (to-

sin minä sain tämän ilmaiseksi). Omitui-
seksi jutun tekee se, että haastattelun
yhteydessä pojat kehuivat heillä olevan
riittävästi hyviä piisejä vaikka tupla-
albumia varten. Ei oikein tunnu uskotta-
valta, sillä tälläkin LP:llä on muutama
aivan turha piisi.

Tuli ehkä vähän liiaksi tuossa edel-
lä maristua, sillä kyllähän tämä ihan
kelpo levy loppujen lopuksi on, hupia ja
lystiä riittää pitkäksi aikaa, ja sehän
lienee pää-asia. Ypö-Viis on aika ihail-
tava bändi, sillä hauskan tekeminen on
varsin vaikeaa, Ypöt ovat siinä
onnistuneet.

T.N.

ORIGINAL RECORDS TARJOAA NYT MYÖS ORKESTERILAITTEITA

VAHVISTIMIA, MIXEREITÄ, LAULUKAMOJA,
KITARAKAAPPEJA YM.

~~HALVALLA!!!~~
EDULLISESTI!!!

(EIPÄS LUONTA-
LA NÄTTILÄ)
LAT. HUOM.

MYYMME MYÖS ALAKULTTUURILEHTIÄ

MM. VARJOA, LINTUA, NAKKIA, TÄH?-LEHTEÄ, PANKASIKAA,
KOMPOSTIA, TORVEA, HURMAA... (KUN OLET KUULANUT HORMASI HAE MEILTÄ UUSI)

ILMAISET LEVY- JA LEHTILISTAT OS.

ALEKSIS KIVENK. 10 33210 TRE 21 PUH. 931-38124

TAI KUOPIO TAI KOVOLA TAI LAPPEENRANTA TAI TURKU TAI RAUMA TAI HELSINKI TAI KEMI TAI

HUU-HUU-HUUMETTA !

Teollistunut yhteiskuntahirviömme tuottaa jatkuvasti erilaisten ihmiselämälle välttämättömien perushyödykkeiden ohella kaikenlaista krääsää, tarpeetonta roinaa, jota ihmiset sitten haalivat nurkkiinsa kukin kykyjensä mukaan. Mieleetön elintasokilpailu ihmisten ja toisaalta valtioiden välillä alkoi piru ties milloin - loppu alkaa jo hämmöttää, pikkuhiljaa. Taitava manipulointi on luonut ja luo jatkuvasti ihmisille kummallisia tarpeita, paljon puhuttu valinnanvapaus verisillä tavaramarkkinoilla ei ole todellista vapautta. Kyse on orjuutuksesta, joka pitää ihmisen tietoisuuden rajoitetussa, itsekkäässä tilassa.

Iki-ihanissa kansankodeissamme tuotetaan tavaraa ja elintarvikkeita moninkertaisesti yli omien vääristyneiden tarpeiden. Samaan aikaan valtaisa osa ihmiskunnasta elää toimeentulon rajoilla, ja asuuhan niitä ihmisiä Suomenkin siltojen alla, esim. lähellä Hellsingin keskustaa, Lepakon liepeillä. Näinä aikoina kiristyvät itä/länsi -suhteet ovat selvä merkki siitä, että sisäisille kriiseille aletaan taas hakea ratkaisua aivan väärältä suunnalta, sodasta. Tietenkin, kun oman valtion sisällä paineet kasvavat, vanha traditio joutuu kyseenalaiseksi ja yhteiskuntarakenne alkaa vaarantua, suunnataan yleinen aggressio vieraisiin kulttureihin, "vihollisiin". Aggressiivinen käyttäytyminen on merkki sisäisestä epävarmuudesta, oman identiteetin ja reviirin alue yritetään turvata hinnalla millä hyvänsä, ja hyökkäyshän on paras puolustus, vaikka todellista uhkaa ei olisi olemassakaan.

Jotakin on tapahtunut, sanoo Joseph Heller - eikä hän kuolemakseenkaan kykene muistamaan, mitä. Miten on mahdollista, että hyvinvointiyhteiskunnan ihminen itsekkyydessään on päässyt näinkin pitkälle, lähelle totaalista tuhoa? Miten on mahdollista, että suurvaltojen johtomiesten keskinäinen kommunikointi on näinkin matalalla, eihän se nykyään ole muuta kuin kesnäistä vittuilua ja uhkailua, aivan pikkupoikien tyyliin. Enää ei luulisi olevan kyse tiedon tai informaation puutteesta, onhan vuosikymmeniä puhuttu vaarallisesta kilpavarustelusta, lähestyvistä ekologisesta katastrofista, yleisen pahoinvoinnin kasvamisesta - kaikesta huolimatta mielisä kummittelee elämäntapaunelmia, jääkaappiparatiiseja, jonne sitten riemumieli astumme, seuraavien palkkaneuvottelujen jälkeen. Näyttää siltä, että poliittisten johtajien käsityksissä on jotain täydellisesti vialla, vai tahallaanko ne ohjailevat maapallolaivamme aina pahimmista tyrskyistä? Jaa-a, kyse on sittenkin Tiedon puutteesta, harhaiset käsityksemme omasta itsestä ja muista ihmisistä sekä ympäröivästä todellisuudesta aiheuttavat jatkuvasti paineita yhteiskuntien sisälle ja valtioiden välille. Ja, elämisemme laatua ei suinkaan paranna se, että jatkuvasti pakenemme omiin harhoihimme - keskinäistä ymmärtämättömyyttä kasvattaa jatkuvasti se, että emme edes ymmärrä irrottautua omasta typeryydestämme...sillä emmehän me ole väärässä. Saamamme kasvatus, omaksumamme kulttuuritraditio, asenteemme ja omat itsekkäät vaatimuksemme aiheuttavat jonkinlaisen vääristymän oman itsemme ja todellisuuden väliin - emme kykene kohtaamaan olemassaoloa luovasti, tarraudumme menneisyyteen.

Meidät on huumattu, emmekä rajoitetussa tilassamme kykene näkemään todellisuutta sellaisena kuin se on!

Maanantaina 5. marraskuuta 1979

Pillerit turruttavat USA:ta

Miljoonat amerikkalaiset ovat riippuvaisia rauhoitteista

Huumeita ovat typerät mielipiteet, tavat, normit ja asenteet. Myös pelkä tuotettu tavara toimii tehokkaana huumeena: 1900-luvun sielullinen pahoinvointi johtunee osin siitä, että kasvava tavaratuotanto on pitänyt ihmisen tietoisuuden jonkinlaisessa "tavaratilassa" - ympäristössä, omassa itsessä ja elämässä nähdään vain tavaraa, materiaa, tieteen käsitys ihmisen olemuksesta on osittain päin persettä, se ei ole suinkaan väärä mutta edustaa vain toista puolta itse asiasta. Tylsä ihmiskuva on johtanut siihen, että oma tietoisuus, taju itsestä tulkitaan mekaaniseksi atomien liikkeeksi - vanhat uskonnot ja tieteet tulkitaan ei-todellisiksi, niiden edustama rikas ihmiskäsitys on onnistuttu tunkemaan maan rakoon. No, käsityksethän aina muuttuvat, ja sitäkin se UUSI AIKAKIN on: materialistiset totuudet tullaan havaitsemaan osatotuuksiksi, tieteiden ja taiteiden näkökenttä laajenee, tosin hyvin hitaasti.

Monet aineet, joita jatkuvasti vedämme sisäämme, toimivat myös huumeina: tupakki, viina, kahvi, makkara ja muut rasvaiset sapuskat turruttavat tietoisuutta tehokkaasti, tukahduttavat luovuuden. Huumeiden, tajuntaa laajentavien aineiden sanotaan myös olevan huumetta, monet väittävät, että muuta vaarallista huumetta ei olekaan kuin huumeet - tätä mieltä on esim. valtio, metsästäessään kiihkeästi hummeakauppiaita ja kaupitellessaan itse toisia huumeita, viinaa, tupakkia ja makkaraa. Juttu ei kylläkään ole niin selvä huumeiden kohdalla kuin yleensä luullaan: esim. herra Grof on tieteellisillä kokeilla osoittanut, että tajuntaa laajentavat aineet (tässä tapauksessa LSD) saattavat tarjota ihmiselle terapeutisia, vapauttavia kokemuksia - lisäksi huumekokeet ovat tarjonneet aivan uuden näkökulman todellisuuteen, joka tietenkkin on iki-vanha, se on vain nykytieteelle uppoauto. Joo-o, LSD kokeista lisää Aamulehdessä, joskus 300 vuoden kuluttua.

Huumeen avulla ihminen pyrkii säilyttämään jonkinlaisen status quon sielullisessa elämässään - näin on usein laita myös tajuntaa laajentavia aineita käyttävillä, jäädään nalkkiin ja halutaan lisää, arkitodellisuutta paetaan. Näinpä sitten tarraudutaan johonkin lisäaineeseen, tavarahan tai käsitykseen: kielletään suuria osia todellisuudesta, päivittäinen elämä ja -möinti peittyy harmaaseen usvaan. Sisäinen aktiivisuus ja luovuus tukahtuu, patoudutaan ja elämä lukkiutuu mekaanisiin uomoihinsa. Padot sitten murtuvat rysähdellen - sodissa ainakin eletään täysillä. Suhde huumeeseen on useimmiten epävapaa, huumetta käytetään edes aavistamatta että kyseessä on huume, ja vaikka joskus tajutaankin käytön typeräys, ei päästä eroon muuten kuin tuskien kautta. Kysyä tietenkin sopii, kuinka moni sitten kykenee vapaasti suhtautumaan kaikkeen törkyyn? Kuka ei olisi täydellisesti sidoksissa omiin tapoihinsa, asenteihinsa, ajatuksiinsa ja tekoihinsa? Esimerkiksi Suomessa on kymmeniä tuhansia aatteellisia hihhuleita, uskonnollisia ja poliittisia, jotka toistelevat omia vakiintuneita fraasejaan kuin magnetofonit, myös alkoholisteissa ja läskin syöjissä löytyy. Ja vielä toinen havainnollistavampi, alkeellinen esimerkki: Hesarissa 5/11 olleen raportin mukaan USA:n (tiedättehän) kansalaisista joka kuudes napsii säännöllisesti rauhoittavia pillereitä, ja samaisen raportin mukaan on maan lääkäristä 18% alkoholisteja, kysehän on kymmenistä miljoonista neurootikoista ja tuhansista juopoista lekureista! No, tätä taustaa vasten ei ole ollenkaan ihme, että Carter ja maan hallitus ovat pikkuhiljaa alkaneet sekoilla...

Tietenkään mitään ei auta, vaikka yrittäisimme hävittää lisä-aineet ja tyhmit aatteet - on ehkä parempi antaa niiden rauhassa mesoa, kyllä ne tukehuvat omaan mahdottomuuteensa. Kuitenkin on hyvä joskus pohtia sitä, mitä sisäänsä kulloinkin vetää - joko suun tai ajatusten kautta. Uusi aistiherkkyys ja luova suhde elämään ovat asioita, joiden hyväksi kannattaa pitkäänkin ponnistella.

ADOLF KÄYTTI TIUKAAN PEYOTI-HUUMETTA JOTEN RITUAALITKIN KYLLÄ SUJUVAT.....

NAPO TUNNETTIIN MYÖS MIETISKELIJÄNÄ JA KÄYTTIÄ HUUMMETAKIN! 10

SIR WINSTON PYSYTTELI TIUKASTI SIKARISSA JA HOITI VOITON KOTOSALLE...

A.H.

Johdatus tamperelaisen Lättä-Joonas & Anoraks -yhtyeen maailmaan:

Tämä bändi on ilmiönä hyvin mielenkiintoinen: sillä on niin oma laatunsa, ettei sille tunnu löytyvän juuri minäkäänlaista vertauskohdetta suomalaisen rockin parista. Kuitenkin suuntaa antaakseni luon tästä kokoonpanosta jonkinlaisen ajatuskuvan: surrealistis-unimainen, omalla tavallaan vilpittömän naivi painos Kari Peitsamosta (Lättä-Joonas ja hänen sanoituksensa) höystettynä professionaalisisella bändillä.

Osoitukseksi bändin erilaisuudesta voin mainita Poko-EP:n toteamuksen yhtyeen biiseistä: "Kyllähän minä näistä tykkäsin, mutta ei tällaista vinylille voi laittaa". Samantapais- ta suhtautumista osoitti Jusa Sipilä Hilse-lp:tä puuhatessaan.

Lättä-Joonas & Anoraks on syntynyt vuonna 1977 lähinnä Juha Huidan eli Huikan ja Simo-Pekka Savisaaren 'kuppilakeskustelujen' pohjalta edesmenneellä (=vanhalla) Yrmy-studiolla, jossa pojat rupesivat kavereidensa kanssa tekemään jammailupohjalta biisejä. Alkukokoonpanosta mainittakoon edellä mainittujen lisäksi kitaristi Heikki Mäenpää, joka on säveltänyt suuren osan yhtyeen materiaalista sekä rumpali Tuomo Hakkarainen, joka nykyään vaikuttaa Unohda Eilassa.

Nykyinen kokoonpano on seuraava: kitaristina on Juha Mielonen, basistina Kari Hatanpää, kosketinsoittajana Heikki Laakso (joka on toiminut bändin toisena säveltäjänä) ja rumpali-

na Savisaari. Vokalistina ja sanoittajana on Huikka eli Lättä-Joonas, joka on tämän bändin keulahahmo. (Mainittakoon nyt vielä, että managerin nimi on Viljami, se...hm...)

Lättä-Joonaksen ääni muistuttaa suuresti Veltto Virtasen ääntä. Sanoitukset eivät. Useimmiten ne toimivat unen logiikalla ilman logiikkaa: hänen sa-

HUIKKA
Hurmatilassa. On siis todettava, että Lättä-Joonas kommunikoi vilpittömästi.

noituksensa ovat useimmiten hallitsematonta tajunnanvirtaa. Eipä silti, ei hän pyrikään mitenkään tietoisesti kontrolloimaan sielun- avaruutensa sanoiksi pukemista. -Ei ainakaan sanoituksia tehdessään. On siis todettava, että Lättä-Joonas kommunikoi

Lättä-Joonaksen sanoitukset koskettelevat aivan jokapäiväisiä ihmissuhteita, paranormaaleja ilmiöitä, ufoja, sarjakuvat ovat myös esillä, historiaa, maantiedettä... mikä on osoituksena Lättä-Joonaksen lukeneisuudesta. Mutta nämä asiat eivät kaikissa biiseissä esiinny tavanomaisissa yhteyksissään -henkilökohtaisesti en sitä kaipaa- kaan- mikä on osoituksena Lättä-Joonaksen hillittömyydestä.

-Bändin jätkät ovat vanhoja intellektuellipieruja, toteaa Viljami. (Siukonen on kuulemma uusi intellektuellipieru).

Omituisuutena mainittakoon, että Huikka sanoittaa biisinsä livenä, etukäteen mitään valmistelematta, suoraan nauhal- le, bändin soittaessa samanaikaisesti

taustalla. Vasta sitten biisejä ruvetaan harjoittelemaan... Jätkät toteavat menetelmänsä ainutlaatuisiksi Suomessa.

Kuten alussa totesin, Anoraksit on hyvin osaava yhtye: jätkillä tuntuu olevan ote tekemiseensä ja musiikillisesta lahjakkuuttakin on selvästi ilmassa...

Olen nähnyt Anoraksit kerran keikalla Tampereen I-klubilla. Se oli heidän aivan ensimmäisiä keikkojaan tämän kokoonpanon puitteissa. Vahinko vain, että tuolloin homma kärsi lähinnä kokemuksen puutteesta; laulu ei kuulunut jne. Sittemmin he ovat olleet keikalla mm. Turussa, jossa heillä oli melkoinen menestys (7 encorea), Hesassa Vanhalla jne. Viime aikoina he ovat esiintyneet lähinnä Tampereen yliopilastalolla erilaisissa opiskelijabileissä ja meno kuuluu olleen mahdava...

Nyt heillä on tekeillä omakustannus-EP, koska mikään levyfirma ei ole suostunut... no, jaa, olkoot... tutustukaa itse.

(FOTO: Johanna Sinisalo)

JP

UUTTA ROKIT TUOTAN- TOA: KAKSI ERINOMAIS- TA SINKKEÄ

TOIMI NOPEASTI ENNENKUIN ÖLJYN HINTA NOUSEE

SIDI & HERMOTTOMAT

SIDI & HERMOTTOMAT

ARKIPAIVA MIETISKELEN SANGYSSAIN

TÄSSÄ ILMOITUKSESSA ON YLEISÖKILPAILU! KYSYMYKS KUULUU: MISSÄ JALLU LUURAA ??? RENGASTA PUNA-KYNÄLLÄ OIKEA KOHTA TÄSTÄ ILMOITUKSESTA JA JÄTÄ SE LÄHIMPÄÄN OR-MYYMÄLÄÄN NIMELLÄSI VARUSTETTUNA OSOITT. EI NIIN VÄLÄ MIKÄLI PAIKKA KUNNALLASIE EI OLE

VALLATTOMAT
POIKA KUOROT
MATTI JURVAN
JOHDOLLA UNOHDA EILA
MYÖS MEILLÄ

NOUDA
HETI
OMASI
LÄHIMMISTÄ
ORIGINAL RECORDS
LIIRKEESTÄ (OTAMME VASTAAN MATKASHEKKEJÄ)

UNDERGROUND-SARJAKUVA

OSA 2

JAYZAY LYNCH

Lynchin (1945) SE sarja oli Nard 'n' Pat eli Kaarlo ja Kisu, jota suomennettiin Jymyn alkuaikoina peräti paljon. Kaarlo on vanha porvari, eikä voi unohtaa entistä vaimoaan Veeraa. Ei voi Kisukaan, joka käy säännöllisesti Veeran luona syömässä Lindströmin pihvejä ja tuota hillopiirakkaa. Sarja on humoristinen, etenkin kun Kaarlo ei ole mitään välkyimpiä tyyppejä. Hän lukee Ajan Suunta -nimistä sanomalehteä, joka oli aikoinaan IKL:n äänenkannattaja. Siinä yksi esimerkki Pekka Gronowin (kai?) sisäänpäin lämpiävistä käännöstyöistä ja noita omia käännöksiä löytyy melko paljon, usein varsin hyvin onnistuneina. Lynchin piirrostyylillä on helposti erotettavissa ja hän onnistuu kehittämään selkeän kuvakomposition ja vakaan viivan sekä voimakkaan profiilin teokselleen, kertoo Kaukoranta-Kemppinen. Asia selvä? Julkaistuista teoksista mainittakoon Nard 'n' Pat -lehti, joka on melkotarkkaan suomennettu. Ei kuitenkaan kaikkea: Todella kaunis sarja on se, jossa Kisu vaatii Lynchiltä palkankorotusta. Kun Lynch ei tähän suostunut, Kisu kuvitteli sarjan muiden piirtäjien tekemänä. Valitettavasti Suomessa sensuroitiin puolet piirtäjistä ja vastapainoksilaitettiin parin kotimaisen piirtäjän Kaarlo ja Kisu-tulkintaa tilalle (Jymy 4/74). Lisäksi Lynch toimitti Bijouta ja kukahan tietää, mistä tätä underground-klassikkoa saisi?

KISU + KLEB + KISU + KAARLO
BY LYNCH

USKOMATONTA! OLEN JOUTUNUT
KESKELLE ENSIMMÄISTÄ AKU
ANKKA-SARJAA!

KARVAPÄÄ ON MUISTANUT
VÄÄRIN AKU ANKAN NÄY-
TENUMERON (5.12.1961) JOH-
TOSARJAN.
GERARDSIA

EVERT GERARDS

Yksi suosikkipiirtäjistäni on Evert Gerards, jolta löytyy mm. Karvapää ja Leena Lehmä -sarjikkeet. Tällä pojalla on sitä tyyliä, josta monet eivät pidä, johtuneeko viivojen vähäisyydestä (vrt. Crumb) ja ohkaisuudesta. Kovasti tyyppillinen tilanne hänen sarjoissaan on säikähdys, jolloin varpaat, polvet, munat, napa, rinnat ja kyynerpäät pamahtavat eteenpäin. Gerardsia on suomennettu runsaasti ja ikimuistoisia sarjoja on se Karvapää-seikkailu, jossa joudutaan keskelle ensimmäistä Aku Ankka -tarinaa (joka muuten kokoelmistani puuttuu, myyjät esiin!), ja se jälkiabortti-juttu sekä tietysti tarina, jossa paperi oli tullut niin arvokkaaksi, että ostettaessa kirjaa oli entisiä kirjoja tuotava tilalle. Gerardsia tapaa ainakin Snarfeissä.

MILES MYCROFT JA
KAPINA VENUKSELLA,
KIM DEITCHIÄ

KIM DEITCH & S. CLAY WILSON & DENIS KITCHEN

Ja sen on KIM DEITCH kun julkaisee niitä saatanallisen jäykkiä ja juroja, suorastaan pelottavan näköisiä tyyppejä. Ja kun tarinat ovat suurimmalta osalta mystis-voittoisia ja jonkun Fowltonin kirjoittamia, ovat ne itse asiassa parhaita ei-huumoripitoisia u-sarjoja. Tämänkin toverin tuotantoa on suomennettu paljon. Kieroutunut piirrostyylillä ja vielä kieroutuneemat tarina vangitsevat mielenkiinnon kummasti tai sitten ei. Ei niitä pysty paperilla selittämään.

Zap n:o 2 esitteli S. CLAY WILSONin. Hänen sarjansa ovat täyteen ahdettu raakaa seksiä ja vielä raaempaa väkivaltaa. Sarjat ovat suorastaan ällöttäviä ja väitetään, että Crumb olisi saanut niistä innoketta omiin seksifantasioihinsa. Wilsonin tarinoissa käyvät sotaa räkäiset helvetin enkelit ja vielä räkäisemmät merirossot. Kun mukaan heitetään vielä joku demoni (the checkered demon) ja villin lännen pyssyleikkiä, tippuu meikäpoika kyydistä hyvin varhain. Tyypillistä piirroksissa

S. CLAY WILSONIN
ROMANTTISTA SARJAA-
KUVAA

Suomessa täysin tuntemattomia. Vähän tunnettuja ovat myös herrat GREG IRONS ja TOM VEITCH, jotka ovat piirtäneet ehkä parhaan Suomessa julkaistun sarjan "Vince palaa kotiin". Kertomus on tyyppillinen Irons/Veitch -tuote: Vince palaa Vietnamista raajarikkona ja isäporsas yllättyy täydellisestä muodonmuutoksesta (he was so clean). Päivät kuluvat vain kovien aineiden avulla ja lopulta Vince sekoaa täydellisesti. Kauniiksi lopuksi isä lahdatuttaa poikansa. Irons/Veitchin useissa sarjoissa kuvataan Vietnamin veteraaneja, huumeiden orjia, esimerkkinä Legion of Charlies. Harvinaisen realistista mustaa sarjakuvaa ja nykyelokuvista päätellen edelleen ajankohtaista.

Naispiirtäjistä ei kannata mainita kuin TRINA, jonka Pantea -sarjaa on suomennettukin (tarina taisi jäädä kesken). Niin ja onhan joku nainen toimittanut Facts of Sex and Lifen, joka on pelkkää sukupuolivalistusta. Lehti tosin sisältää Freak Broseja, mutta se ei sitä hankinnan arvoiseksi tee. Sitten kannattaakin valitella JUSTIN GREENIN vähäistä suomennospolitiikkaa. Hänhän piirsi sarjat "pikkusisko menettää neitsyytensä", "superpoika" (ei aivan tavallinen Clark Kent) ja "Paavo Havun puberteettiongelmat". Ehkä piirrookset eivät mitään huipputyötä ole, mutta juonet ovat kestäviä. Missä viipyy Binky Brown meets Virgin Mary (mielenkiintoista?). DAVE SHERIDAN sen sijaan tekee mallikasta piirrostyötä ja synkkiä jännäreitä, tulee aivan mieleen vanhat Shokki -lehdet. Jostain syystä Sheridan on onnistunut pääsemään jopa Freak Brotherseja mustaamaan. Päätyönään kaveri piirtää jotain tajunnanlaajennussarjoja ilman, että tajuntani olisi niistä laajentunut. Valitettavasti.

Muita mainitsemisen arvoisia miehiä ovat DiCaprio ja Jaccoma, jotka tekivät sen juoneltaan hienon/piirroksiltaan kamalan sarjan 50-luvulta, jossa päähenkilön auton 27 kerroksen vaahan tehtiin puukonviilto. Nöyryytyksen jälkeen päähenkilö eli kostaakseen ja rumaa jälkeä syntyi, myös itsestä. Näitä nykypäivän juttuja em. henkilöiltä löytyy myös lehdestä "Dreaser". Ihan hauskaa kamaa ja lehden luettuasi voit hämmästyttää ystäväsi: Laita pähkinävoita takapuoleesi ja näytä takapuolesi (paskalta se näyttää). Sen jälkeen otat voita sormiisi ja nuolet nautiskellen. Takaisin pre-anaaliselle asteelle! Yksi nimi vielä. TED RICHARDSilta on suomennettu mm. sotilastarinoina Murikasta sekä Willy Murphyn kanssa piirretty mainio "kaksi hoopaa" (two fools). Nykyään Richards tekee myös sarjaa "forty years old hippy", jossa lapset kyselevät millaista oli 60-luvulla.

on se, että ne ovat aivan täyteen piirretyt ja puhekupliin on yleensä survottu mielettömästi tekstiä, slangia. Ei suositella lapsille. Lapsille suositeltavia ovat sen sijaan DENIS KITCHENIN sarjat, joissa tarinat ovat hyvin heppoisia. Piirrostyö on normaalin latteaa ja kankeaa, aivan kuin hän koettaisi saada suuren yleisön suosion. Kitchenin merkitys onkin lähinnä liiketaloudellinen, sillä muiden bussineksiensa ohella hän pyöritti Kitchen Sink Enterprisea, joka pulestaan julkaisi monia kovatasoisia u-lehtiä. Kitchenin bigfoot-tyyliä löytyy alkuaikojen Jymyistä. Hyi helvetti, vaikka Ingridin seikkailut olivatkin aika viehkoja.

MUITA PIIRTÄJIÄ

JAXON julkaisi vuonna 1963 God Nose -lehden, jota väitetään ekaksi u-lehdeksi, LARRY TODDIN Dr. Atomic on täysi huumehullu keksijä, FOOLBERT STURGEON piirtää Jeesuksen seikkailuja ja SPAIN Trashmania. Kuuluisia tyyppejä, mutta

AVIOLIITON (3) ENSIASKEL
BY KIM DEITCH

VINCE ON PALANNUT
VIETNAMISTA.
SANKARINA?
IRONS/VEITCH.

Vaikka nämä underground-piirtäjät lähentelevät neljääkymppiä, se ei muuta miksi-
kään sitä tosiasiaa, että monista u-sarjoista on tullut klassikoita, jotka kes-
tävät lukemisen vielä tänä päivänäkin.

SUOMI PALAA

Hiukan myöhässähän underground Suomeen saapui, mutta ei niin paljon. Olihan nii-
tä Oittisen töherryksiä (Aku Ankka ja Nietze 1968, Erkki Ihmemaassa 1969), joita
kutsutaan usein esi-undergroundiksi ja Aarniala & co. piirsivät "Salaisuuden var-
jon" ja Aarniala yksinään "Kyynelten tien". Pekka Gronow sai 1970 tuotettua Uu-
den Sarjakuvalehden, joka sisälsi lynchiä ja Crumbin lihapulla-sarjan. Nuorison
taidetapahtuman innoittamana (ja kai muutenkin) syntyi Helsingin hulinat, Seesam,
Iiris ja Helmiä sioille by Mauri Kunnas ja kai niitä oli muitakin, mutta mitä
voi sanoa lehdestä, jonka kannen on jossain kirjassa nähnyt?

Turusta syntyi Superprole, josta muuten on otettu viime vuonna uusi painos, ja
jostain ilmestyi anonymi Cosmic Man, jossa Kilroyn (Mustiksenkin?) näköiset hin-
tit tekivät temppujaan. Arpuusissa julkaistiin usein kotimaista sarjakuvaa (mm.
Pavunvarsi) ja Kari Sipilä synnytti Aika Ibitzalla (Mysteenistä?) ja joitain hä-
nen töitään löytyi Tähti-lehdestä. Tesi hämy-jut-
tuja mutta hyvin piirrettyjä. Muitakin lienee ja
1970 alkoi ilmestyä Mad ja 1972 suomalainen Sarjis,
joilla ei paljoa ole tekemistä u-lehtien kanssa.
Sisälsivätpähän monia loistavia sarjakuvia.

JYMY & HUULI

Vuoden 1973 alussa Pekka Gronow (taas) aloitti Jy-
my-sarjojen julkaisemisen ja täytyy sanoa, että
lähes kaikki Jymyt olivat erittäin korkeatasoisia.
Crumb/Lynch/Deitch/Gerards olivat julkaistuimpia,
mutta kyllä monia yksittäisiä huippusarjojakin
löytyy. Jymyjä tuli kaikkiaan 13 numeroa ja sen
vältettiin kuolleen rahoitusvaikeuksiin. Tuntuu
hieman uskomattomalta, sillä itse sarjakuvat oli-
vat halpoja ja levikki oli kustantajan mukaan n.
10000 kpl. Johtuen epäsäännöllisestä ilmestymis-
ajankohtasta oli levikki irtonumeropohjainen, mikä taas johti siihen, että Rau-
takirjalle jäi suuri prosentti lehden myyntituloista. Jymyistä on otettu n. 7000
kappaleen uusintapainokset, joita löytyy kolmella markalla ainakin Kavalkad-nimi-
sistä antikvariaateista.

KARI SIPILÄN ENNUSTUS

Yäk: Vesa Majanen toimitti kolme ensimmäistä Huulta, jotka ovat täyttä lälläriä,
ei mitään u-lehtiä. Juntunen jatkoi ja tulos oli 11 kpl parempia Huulia, kuiten-
kin Jymyjä selvästi heikompa materiaalia. Parempaakin materiaalia olisi ollut
tarjolla, sillä Freak Broseja elikkulemma tarjolla liian iso nippu. Heistä ei
siis saatu teemanumeroa, vaikka teemat olivat Huulen suosiossa (Fritz, ranskalai-
set, suomalaiset ja Crumb jatkuvana teemana). Huulen heikkoja puolia oli jotkut
yllettömän tylsät kotimaiset (Irmeli) ja Colwellin sarjojen suosiminen. Colwellin

MYÖHEMMIN...

ELINA VALITSI VIINAPULLON MIKKO ALATALON "ROKKILAULAJAN"
SNAAN. SEURAUKSET NÄHTÄVILLÄ. J.K. JUNTUSTA.

"Vapautta" luki-
essa tuntee itsen-
sä petetyksi: pek-
kistetyt (ei kun
loistavaa grafiik-
kaa) piirrookset,
tekstin vähäisyys,
juonen itsetarkoi-
tuksellinen "yh-
teiskunnallisuus",
tylsä seksi- ja
huume-tarinoita,
suunnatonta ku-
vakokoa. Miksi
muuten täällä ku-
vat ovat aivan
toisessa mitta-

suhteessa kuin alkuperäisissä (?) sarjoissa. Verratkaa taas Freak Brotherseihin, joka on a) sisällöltään b) painoasultaan silkkaa lukijapalvelua. Huuli ehti julkaista yhden todella upean numeron. Se oli 5/77, jossa oli vain suomalaista sarjaa. Intchimoisen tuliselle ohjaajalle Teuvo Tuliolle omistettu "Tyyne ja Taisto" pitää sisällään hienon loppuhuipennusidean, jota parempaa ei nähty. Ja se Juntusen "Elinan uni": kyllä Mikko Alatalon Rokkilaulaja olisi kannattanut ostaa ennen kuin viinapullo. Seurauksena kaksi viikkoa pelkkää orgasmia. Olihan Juntusella toinenkin mainio sarja "Uhka tähtien takaa", jossa kaikki söivät paskaa, paskapUIKKO kiitos? Juntunen on ~~piirtänyt~~ sarjakuvia Soundiin vuodesta 1975, mikä onkin em. lehden parasta ainesta. Missä se albumi oikein viipyy?

TED RICHARDS JA KOKKI

Huulet kannattaa ostaa pois (Original Records), jotta saisimme uuden painoksen jo loppuneista Huulista. Ja miksi Huuli lakkautettiin? Iukekaa seuraavan sivun kirje ja muistelkaa vuotta 1977! Miksihän Kallea, Jallua, Villeä, sotasarjakuvia + muuta ei kielletty? Entä tv ja elokuvat? Niissä ei koskaan esitetä vaikeasti sulatettavia tai myöhempää persoonallisuuskehitykseen haitallisesti vaikuttavia tekijöitä. Olihan Huulella tosin suuri lukijakunta, levikki 8000. Totuuden nimessä on sanottava, että Suomessa julkaistu u-aines on todella siistiä. Ei muuta kun Freak Brosien huumeseikkailut, Wilsonin väkivalta ja Crumbin kokolihasarjat samoihin kansiin, niin johan kolahtaa. Jotain hyvää on sentään ajassa tapahtumassa. Juntusen olisi pitänyt jo ajat sitten alkaa toimittaa 1/4 -vuosittain ilmestyvää undergroundsarjakuva-albumia. Ainakin Crumbia on ostettu kymmeniä sivuja.

U-LEHTIEN TILAAMINEN USA:STA

Paras tapa tutustua u-sarjoihin on tietenkin niiden hankkiminen sieltä, mistä niitä vielä saa. USA:sta tilaaminen on halpaa ja hauskaa, etenkin jos dollari jatkaa laskuaan. TOIMINTAA: Pyydä lista u-lehdistä osoitteella Comic Collector Shop, 481 Alvarado, Monterey, California 93940, USA. Jos haluat varmistaa listasi tulemisen, laita kuoreen kansainvälinen vastaaskuori. Niitä saa tuolla nimellä postista. Kirje lentopostiin ja 1,80 mk:n merkki kuoreen. Saat listat ja olet tyytyväinen. Toivuttuasi tästä autuudesta etsit listalta kaiken, mitä tässä lehdes-
sä on suositeltu. Viimeksi lehdet maksoivat dollarin ja luulisin hinnan nousevan pian 1.25 dollariin. Lisäksi tulee lisätä käsittelykuluja 2 \$. Näin lehden hinnaksi tulee korkeintaan 4-5 \$. Menet liikepankkiin ja ilmoitat haluavasi shekin tilaamallesi materiaalille. Joudut täyttämään valuutta-anomuksen, mikä on helppoa. Pankkineidit kirjoittavat shekin ja jos olet kaunis, voit saada kirjekuoren, johon voit laittaa tilauslistan, shekin ja vaikkapa kassatositteen (niitä kyllä riittää). Nuolet kuoren, laitat lentopostimerkin ja odotan seuraavan laivan saapumista. Laiva saapuu 2-3 kuukauden kuluttua. Jos lehdet menevät tulliin, se on paskareissu, sillä a) tullit ovat aina kaukana b) sinne on siunaantunut byrokraateja c) hintaa tulee lisää n. 20 % lv-veroineen ja muine kuluineen. Minulla lehdet eivät ole koskaan menneet tulliin, äänilevyt sen sijaan aseastikin. Pahimmassakin tapauksessa lehtien hinnaksi tulee 5-6 mk, joten tilata kannattaa. Ja samasta paikasta saa muitakin sarjakuvia, mm. Spiritiä. Kirjettä postiin!

M.T.

(M.T. KIRJOITTI)

MYÖS JUTUN

YKKÖSOSAN, JOKA
OLI HURMASSA
4/77)

HUOM! VIIME HETKEN TIETOJA:

- Hinnat ovat nousseet 1.25 dollariin, halpaa lystiä silti vieläkin.
- Valitettavasti Juntunen ei ainakaan toistaiseksi ala toimittamaan 1/4 -vuosittain ilmestyvää u-sarjakuva-albumia. Tiedossa on ainoastaan Pekka Gronowin toimittama Robert Crumbin parhaat -kirjanen.
- Lue lisähteenä Mark Estinin History of U-comix, joka maksaa Suomessa noin 100 mk (heheheh), Amerikasta sitä saa 90 markalla, kyseessä on kuulemma hieno teos.

BY DAVE SHERIDAN

RAUTAKIRJA OY

Toimipaikka

Käsittelijä

Päivämäärä

Tukkuryhmä

OL/rh

4.11.1977

Lehtijussi Oy

33960 PIRKKALA 6

Huuli-lehti

Olemme saaneet julkaisemastanne Huuli-lehdestä lukuisia valituksia sekä jälleenmyyjiltämme että vähittäisasiakkailtamme. Lehden on väitetty olevan sisällöltään ala-arvoinen ja saattavan jopa aiheuttaa lapsilukijoidensa mielissä vaikeasti sulatettavia ja myöhempään persoonallisuudenmuodostukseen haitallisesti vaikuttavia elämyksiä. Tämän lienette itsekkin tiedostaneet painamalla lehden kanteen "Ei lapsille". Tosin ao. kiellolla lienee pikemminkin yllyttävä kuin estävä vaikutus.

Tutustuttuamme lehtenne viimeisiin numeroihin voimme suurelta osin yhtyä meille kantansa ilmais-seiden asiakkaidemme ajatuksiin.

Huuli-lehden pitäminen myynnissä vahingoittaa kiis-tattomasti yrityskuvaamme ja toimintaamme, ja niin muodoi katsomme oikeaksi lopettaa lehden myymisen. Tulemme tekemään nyt myynnissä olevasta numerosta 10 loppupalautuksen, emmekä ota seuraavia numeroita vastaan.

Rautakirjan toimintaperiaatteisiin kuuluu perustus-lain turvaaman sanan- ja painovapauden kunnioit-taminen. Tällä tarkoitetaan sitä, että Rautakirja ei voi ottaa itselleen julkiselle vallalle kuuluvaa lehtien sisällön valvontatehtävää. Viitaten siihen, mitä edellä on sanottu Huuli-lehden sisällöstä, emme kuitenkaan voi katsoa nyt tekemämme päätöksen olevan tämän periaatteen kanssa ristiriidassa.

RAUTAKIRJA OY
Tukkuryhmä

Olli Laiho

PAAKONTTORI	Postiosoite	Puhelin	Pankit	Postisiirto	Telex	Lvv
KOIVUVAARANKUJA 2 01640 VANTAA 64	PL 1 01641 VANTAA 64	90-84941	KOP Vantaa-Koivuvaara SYP Vantaa-Myyrmäki	6000-8	12-1616	R 101172-81
ALUEKONTTORIT:						
Koivuvaarankuja 2 01640 VANTAA 64 Puh. 90-84941	Kirkkokatu 20 48100 KOTKA 10 Puh. 952-11180	Itkonniemenkatu 3 C 70500 KUOPIO 50 Puh. 971-83211	Hämeenkatu 9 15110 LAHTI 11 Puh. 918-25031	Opintie 6 53600 LAPPEENRANTA 60 Puh. 953-14340		
Satamatie 2 90520 OULU 52 Puh. 981-344033	Kyröläistentie 22 28130 PORI 13 Puh. 939-22122	Perkkoonkatu 1 33840 TAMPERE 84 Puh. 931-670222	Männäistenkatu 1 20750 TURKU 75 Puh. 921-365300	Rinnakkaistie 65350 VAASA 35 Puh. 961-251411		

FANzine

uusi musiikin harrastajien ja levykeräilijöiden asiantunteva lehti

FANzine on Soundista tutun Waldemar Walleniuksen toimittama uusi musiikin harrastajien lehti kaikille niille, jotka haluavat tietää musiikista enemmän.

FANzine on asiantunteva lehti, joka tulee kertomaan laveasti ja seikkaperäisesti kaikesta siitä moninaisesta ja hienosta musiikista, joka tilanpuutteen takia tai muuten vaan jää Soundilta ja muilta lehdiltä käsittelemättä kunnolla tai kokonaan.

FANzine tulee siis kertomaan sellaisista asioista kuin vanhasta rock 'n' rollista, bluesista, r&b:stä, soulista, jazzista, folkista, countrysta ja vaikka mistä mikä on kivaa.

Esimerkiksi ensimmäisen numeron aiheisiin tulevat kuulumaan ainakin

Buddy Holly, Dion & Belmonts, Waylon Jennings, Amos Milburn, Huey Smith, Delbert McClinton, Tanya Tucker, Alex Chilton, Bob Segarini, Gerry Rafferty jne. jne.

Kotimaisen tietämyksen lisäksi FANzine pystyy tarjoamaan parhaiten ulkomaisten asiantuntijoiden panoksen, sillä monet jutut on amerikkalaisilta ja englantilaisilta asianharrastajien lehdiltä (eli ns. »fanzineilta») ostettuja, timanttisia tietopaketteja.

FANzine alkaa piakkoin ilmestyä mahtavana ja paksuna joka kolmas kuukausi.

TULOSSA HUHTIKUUSSA!

FANzine

ILME STYSKIRJA. NYT ?? PIAN?!

Ei tämä juttu kerro tuosta elokuvasta, vaikka se onkin sitä luokkaa, että siitä pitäisi jotakin kirjoittaa. Tai tavallaan kertonkin; aiheena on maailman nykyhetken tilanne.

Ihmiskunta on viimeisen vuoden aikana saanut seurata jälleen yhtä typeryyden riemuvoitoista. Viime vuosikymmenen liennytyksen saavutukset - olkoonkin, että ne loppujen lopuksi olivat melko köykyistä luokkaa käytännön kannalta (mitäpä SALTin tai ETYKin periaatteet merkitsivät asevarustelun lopettamisen, ihmisoikeuksien polkemisen tai kehityksimaiden hyväksikäytön kannalta? Puheet ovat puheita, mutta ehkä niitäkin tarvitaan, sillä parhaimmillaan ne sisältävät ajatuksia ja teot -han kai pitäisi perustaa ajatuksiin..) - tuhoutuivat muutamassa hetkessä ja elämme nyt taas kylmän sodan kautta. Maailmansodan uhka tuntuu jo liiankin voimakkaana yhden sun toisen sisuksissa eikä mikään tunnu niin varmalta kuin epävarma. Silti herääminen tilanteen vakavuuden oivaltamiseen on monille ylivoimaista. Tavallaan ei uskalleta ajatella, että tuho saattaa alkaa jo huomenna. Sen sijaan yritetään väkisin saada unohtua tavallisista päiväskareista, työstä, televisiosta...

Kuitenkin tilanteen syiden ja mahdollisten seurausten oivaltaminen saattaa olla ainoa tie lopullisen konfliktin estämiseen. On toiminnan aika. 5.2. oli Hesariassa uutinen, jonka mukaan Washington Postin mielipidetutkimuksessa yli puolet haastatelluista (52%) katsoi, että USA:n olisi käytettävä kaikkia keinoja, myös asevoimaa, taatakseen öljytoimituksensa lähi-idästä, mikä siis voisi merkitä maailmansotaa!!! Onko meillä varaa jättää odottamaan, että he saavat "tahtonsa" läpi? "Tahtonsa" siksi, että amerikkalaisen tiedonvälityssysteemi mahdollistaa yleisen mielipiteen muokkaamisen pelottavan pitkälle. Tietämättömyys saattaa olla todella valtava; Muhammed Ali, joka oli kierteueella Afrikassa taivuttelemassa Afrikan valtioita olympiabiokottiin, joutui tunnustamaan, ettei hän todennäköisesti olisi ottanut tehtävää vastaan, jos olisi tiennyt etukäteen tiennyt "koko Amerikan, Afrikan ja Etelä-Afrikan historian", etenkin USA:n roolin eri tapahtumissa.

Neuvostoliittolaisten suhtautumisesta Afganistanin miehitykseen ja maailmanpalon mahdollisuus teen ei juuri ole tietoa herunut virallisten kanavien ulkopuolelta. Sosialistisissa maissa tiedonvälitysmoopolio on suurelta osin valtion hallinnassa, joten avointa kritiikkiä ja keskustelua ei ainakaan erikoisemmin olla päästetty julkisuuteen. Sielläkin yleisen mielipiteen manipulointi on suhteellisen helppoa ja seuraukset saattavat olla arvaamattomia. Kuitenkin on huomattava että mm Kuuban kriisissä ja viimeksi Kiinan hyökkäyksessä Vietnamiin venäläiset maltoivat mielensä eikä tilanne päässyt kärjistymään liian pitkälle, vaan miten mahtaa nyt käydä?

Sisäpolitiiset tekijät ovat historian aikana hyvin usein vaikuttaneet ulkopoliittikan suuntaan. Niin on nytkin havaittavissa, että USA:n presidentinvaalien lähetessä J. Carter on asemaansa pönkittääkseen turvautunut yhä kovempiin otteisiin ja näyttää siltä, että hän onkin onnistunut vahvistamaan kannatustaan melkoisesti. Tämä voi olla omiaan voimistamaan hänen haluaan yhä hyökkäävämmän ulkopoliittikan harjoittamiseen. Tietenkin on mahdollista, että amerikkalaiset kiinnittävät huomiota myös sisäpolitiikkaan, jota Kennedy käyttäi aseenaan, mutta kyllähän kunnan ulkopoliittinen voimannäytös aina sävyyttää äänestäjiä. Suoraan sanoen Carterin uudelleen valinta saattaa tulla koko maailmalle yllättävän kalliiksi..

Kiina on aina ollut arvoituksellinen valtio. Sen johto on osoittautunut kaikkea muuta kuin rauhantah-toiseksi. Taannoinen hyökkäys Vietnamiin oli tempu, joka sai maailman havahtumaan; Kiina on vaarallinen ja vahvistuessaan (länsimaiden tuella) se käy yhä vaarallisemmaksi. Maan sisällä tapahtuva hiljainen kuohunta on selvästikin vaikuttanut maan ulkopoliittikkaan edellä mainitulla hyökkäyksellä lienee ollut vahva sisäistä yhdistymistä hakeva tendenssi. Vastustuksen ääniä ei kuitenkaan saatu hiljenemään, vaan päinvastoin sisäiset jännitykset kasvavat.

Siitä, miksi NL miehitti Afganistanin, on esitetty hyvinkin erilaisia mielipiteitä. Ainakin NL:n virallisen selityksen avunpynnöstä on menettänyt uskottavuuttaan sitä mukaan, kun tietoa Afganistanin sisäisistä tapahtumista on tuotu julkisuuteen. Kuitenkin näihinkin tietoihin on syytä suhtautua tietyllä varauksella, sillä ne ilmeisestikin ovat jossain määrin arvoväritteisiä - puolin ja toisin..

Tärkein kiistakapula suurvaltojen keskinäisessä nahistelussa on nyt ja tulevaisuudessa öljy. Teollisuusmaat ovat valmiita lähes millaisiin toimenpiteisiin tahansa turvataksaan öljyinsäntinsä. Tämä on hyvin loogista,

sillä koko niiden kulttuuri ja elämäntapa ovat äärimmäisen riippuvaisia öljystä. Hanojen sulkeutuminen merkitsisi täydellistä katastrofia. Teollisuusmaissa ei olla vielä halukkaita myöntämään, että ajat ovat muuttumassa, vaan täällä halutaan epätoivoisesti jatkaa samaa elämäntyyliä kuin ennenkin. Ydinvoimalat ovat tämän ajattelutavan viimeisiä kuolinkouristuksia sekä idässä että lännessä.

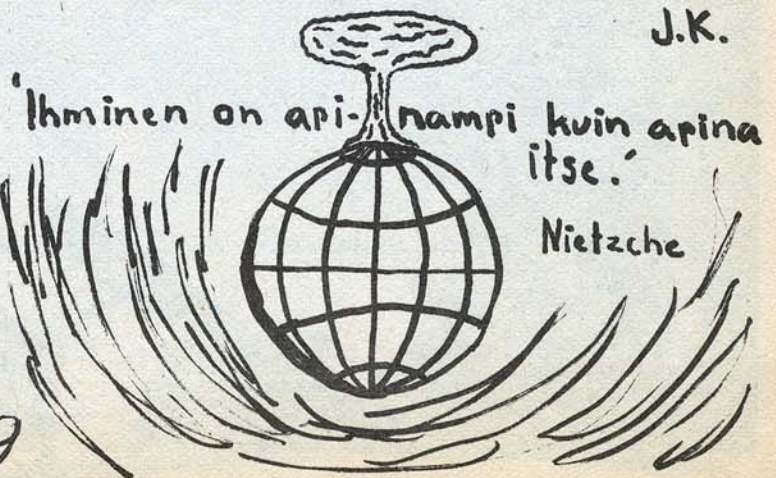
Suomeenkin voidaan sanoa, kiristynyt tilanne on vaikuttanut ainakin jossain määrin. Tiettyjä uudistuksia on - jollei nyt suorastaan pantu alulle - ainakin vauhditettu. On mm esitetty asevelvollisuusajan pidentämistä 3kk:lla, siviilipalveluksen muuttamista armeijamaisemmaksi sekä uusien valtuuksien antamista valtioneuvostolle kriisitilanteessa. Tästä viimeisestä ehdotuksesta tulee väistämättä mieleen Saksassa 1930-luvulla annettu valtalaki, joka lopullisesti nosti natsit valtion johtoon - ja täysin laillisesti. Tämä kärjistetty vertaus antanee viitteitä siitä, mistä on kysymys..

Mitä sitten yksityinen ihminen voi tehdä rauhan hyväksi? Pahinta on tietenkin olla tekemättä mitään. Toiminta rauhanliikkeessä lienee miltei ainoa käyttökelppoinen ratkaisu. Tosin liikkeen sisäiset erimielisyydet pitäisi pystyä ratkaisemaan kaikkia tyydyttävällä tavalla. Toisaalta kinasteleminen pikkuseikoista tuntuu välillä melko naurettavalta; rauhanliikkeessä pitäisi olla tilaa kaikenlaisia näkökantoja omaaville ihmisille, joiden yhteisenä nimittäjänä on kiihkeä pyrkimys rauhaan. Aluksi pitäisi kyetä suuntaamaan yhteiset voimat polittavimpien kysymysten (asevarustelu, valtioiden sisäinen totalitarismi, yleismaailmallinen ihmisoikeuksien loukkaaminen...) ratkaisemiseksi. Päämäärät saattavat tuntua melko utooppisilta, mutta riittävän suurella joukkovoimalla ja yhtenäisyydellä sekä määrätietoisella ulkoparlamentaarilla (parlamentaarinen toimintahan nyt on mitä on; kaikki ideat hukkuvat asioiden loputtomaan pyörittelemiseen ja vesittämiseen) painostuksella voidaan saada ainakin JOTAKIN aikaiseksi ja sehän olisi jo paljon, eikö?

Toisaalta jokainen meistä voi omalla henkilökohtaisella toiminnallaan vaikuttaa asioihin. Aseista kieltäytyminen on vähintäänkin toivottavaa, sillä siten militaristit joutuvat taas jättämään yhden numeron pois miesvahvuuksia laskiessaan. Samoin muikin kansalaistottelemattomuus (termi on varmasti jonkun byrokraatin keksimä; aivan kuin oikeuksistaan kampailevat ihmiset olisivat jotain pahantekijöitä.. Kansalaisurheus on varmasti oikeampi sana) voisi olla hyödyllistä. Ainakin se laajoissa mittasuhteissa pakottaisi hallintobyrokraatit tunnustamaan, että kansalaisilla on oikeus päättää omista asioistaan ja siten ehkä vähentäisi totalitarismin vaaraa.

Jutustani voi saada sen kuvan, että yliarvioin sodan vaaraa. Näin ehkä on, mutta mielestäni on parempi yli- kuin aliarvioida sitä; Meitä tuuditetaan onnelliseen Ruusuun uneen aivan tarpeeksi muutenkin. En myöskään poveille minkään 3. valtakunnan syntymistä Suomeen, mutta täytyy todeta, että totalitarismilla on taipumusta kärjistyä kriisitilanteissa ja siksi on ensiarvoisen tärkeää pyrkiä jo ennakolta asettamaan sille mahdollisimman ahtaat rajat, koska myöhemmin se voi olla mahdotonta. Näin siitä huolimatta tuli kriisi tai ei. Voi myös herätä kysymys siitä, kannattaako täällä pikkuisessa Suomessa yhä odottaa hyvin rajoitetulle joukolle asioista, jotka kuitenkin ovat viime kädessä suurvaltojen johtajien käsissä. Katson kuitenkin, että sellainen asia kuin ihmiskunnan tulevaisuus koskee meitä kaikkia, ja niinpä meidänkin velvollisuutemme on rajoitetuilla voimillamme pyrkiä turvaamaan sitä. Vai onko muka parempi istua kädet ristissä odottaen, että meitä "viisammat" tekisivät sen puolestamme?

J.K.

SIAT SOITTA rokkia

ESITTELYSSÄ SIKA

Sika, sen lisäksi että se on hyvin paljon ihmistä muistuttava eläin, on se myös valkeakoskelaisen rokkibändin nimi. Bändissä soittaa neljä heppua. Laulusolistina toimii Timo Kuronen, joka muuten ihailee suunnattomasti Pasi Läärää. Laulun lisäksi Timo soittaa joissain piiseissä saxophonia tai toista kitaraa. Varsinaisena kitaristina bändissä toimii "Ana", joka ei suostunut kertomaan nimeään, koska ei kuulemma kaipaa tämän kaltaista julkisuutta: "en aio vielä pyrkiä presidentiksi". Lienee kuitenkin syytä epäillä, että onko Hurma ainakaan vielä toistaiseksi oikea kanava tähän tarkoitukseen. Lisäksi bändiin kuuluu basisti ja rumpali, joiden nimistä ei myöskään ole tietoa. Ana ja Timo ovat iältään vasta 17-vuotiaita, muitten iästä ei ole tietoja. Rumpali ei ollut paikalla haastattelua tehtäessä.

Sika-yhtye syntyi noin reilut kaksi vuotta sitten, nykyinen basisti tuli mukaan viime keväänä. Siat itse kertovat yhtyeestään ja musiikkinsa taustasta näin:

Timo: Kun bändi perustettiin, niin seuraavana päivänä mä satuin kuuleen ekan kerran Sex Pistolseja, enkä tykännyt yhtään, Ramonesista mä pidin jonkin verran. Ei voi kyllä sanoa, että me ruvettiin tekeen punkkia sen takia, että me kuultiin punkkia, ja päätettiin, että nyt mekin ruvetaan tekeen punkkia. Me

vaan ruvettiin soittamaan, ei mitään tiettyä tyyliä erityisesti.

Ana: Joc, kyllä tää bändi on ollut kasassa jo ennen punkin varsinaista syntyä, turha vetää niitä juuria sinne punkkiin. Me pyritään olemaan rock-yhtye sanan varsinaisessa merkityksessä. Rock-musiikkihan on laaja käsite, ja me tehdään omaa musiikkia, joka kattaa vähän eri musiikkityylejä, jotka nyt kuitenkin sisältyvät sanaan rock. Ei sitä voi oikeastaan luokitella mihinkään punkkiin tai 50-lukuun, vaan se on omaa rock-musiikkia.

Timo: Toisaalta ei me kyllä pyritä oleen nyt niin mahdollisimman omaperäisiä, koska nää kaikki jutut mitä mekin ollaan tehty on keksitty jo aiemmin. Me vaan tehdään tätä tällä tavalla. Vähän niinkuin meidän yhdessä piisissä (Rock 1555) sanotaan, että jollei meidän versio kelpaa, niin kuka estää lähtemästä pois.

Ana: Pistäkää siihen lehteenne, että se on ROCK-MUSIIKKIA, ei mitään undergroundia, punkkia, jazzia tai jotain. Se on vain rock-musiikkia.

Levynteosta pojat olisivat kiinnostuneita, mutta e.m. musiikillinen "linja" ei oikein tunnu levy-yhtiöitä kiinnostavan. "Ei levy-yhtiöille kelpaa tällainen, sen täytyy olla jo-

←
Tässä on neljä
(4, IV) erinäköis-
tä soittajaa.
MUTTA MIS-
SÄ IHMEESSÄ
ON SE SIKA?

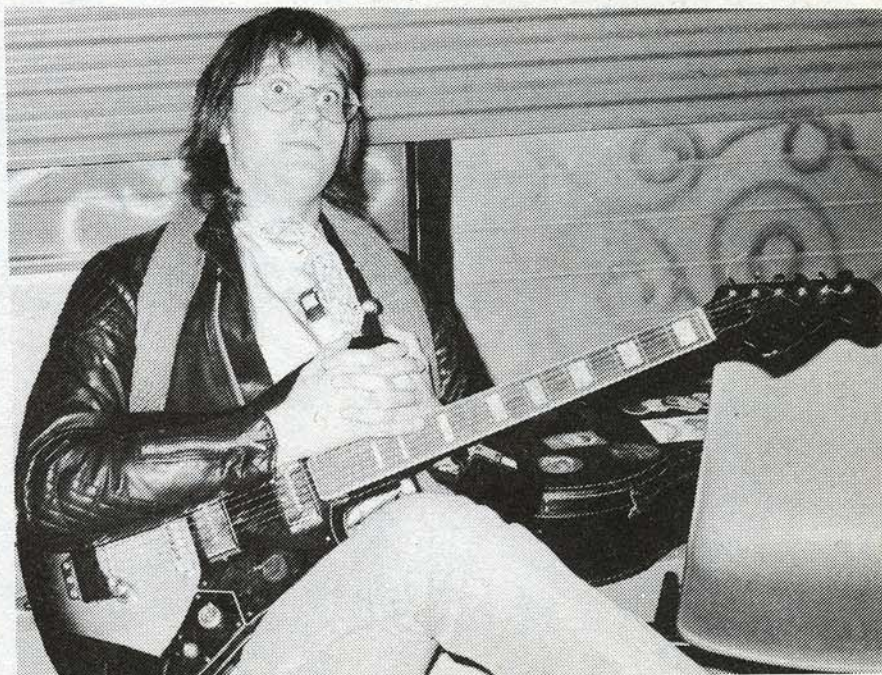
ko 50-lukua tai punkkia, muttei siltä vä-
liltä", Ana toteaaakin. Omakustanne hom-
maakin pojat ovat pohtineet, mutta ajatus
omakustannuslevyistä ei kuitenkaan oikein
houkuttele, sillä hyvän äänitystason saan-
ti maksaa, eikä esim. Ypö-Viiden levytys-
ten tasoinen äänitys innosta heitä.

Kuten kaikissa haastatteluissa nykyään
keskusteltiin tässäkin suomalaisen rockin
tilasta tällä hetkellä. Anan mukaan suo-
malainen rock on nyt helvetin hyvää, pa-
rempaa kuin koskaan aiemmin. Muutkin oli-
vat samaa mieltä asiasta, esimerkkeinä
mainittiin Halonen, Kojo, Eppu ja muut.
Ana kehaisi myös Teddy & Tigersia. Kri-
tiikinkin aiheutta kuitenkin löytyi, pojat
totesivat, että jotkut bändit kopioivat ja
matkivat liikaa muita bändejä. Lisäksi
Siat toivoivat enemmän laaja-alaisuutta
mm. elävän musiikin yhdistysten toimin-
taan. Tämä onkin ainakin osaksi aivan oi-
keutettua, sillä esim. Tampereella Pimu-
illoissa harvemmin kuulee muuta kuin uuden
aallon musaa. Tosin syy on kyllä suureksi
osaksi yleisössä, jota ei muunlainen musa
tunnu kiinnostavankaan. Yleensäkin Pimu-
la on tällä hetkellä vaikeuksia, koska
yleisöä kiinnostavat vain ns. kovimmat ni-
met. No joo, se nyt ei kai kuulu tähän.

Soittotaidoiltaan Siat eivät ole mitään
mestareita, mutta eivät mitään räpeltäjiä-
kään. "Ei soittotaito ideoiden toteutta-
mista rajoita, se on hyvä vaan ettei osaa

soittaa liian hyvin, koska silloin
rupeis helposti tekeen liian monimut-
kaisia juttuja, rupeis näperteleen",
toteaa Timo. Piisejä bändissä teke-
vät lähinnä Ana ja Timo, suurinpiir-
tein fiftyfifty. Omia ideoita bän-
dillä kyllä riittää, Ana tekee kuu-
lemma enempi sellasia rokki-piisejä ja
Timo puolestaan enemmän sellasia vä-
hän vaikeempia juttuja. "Mulla on
sellanen projekti, piisikokonaisuus
tietyn idean ympärillä, siinä on just
näitä piisejä kun esimerkiksi "Kävel-
lään ympyrää", "Yksin jäät", Se ta-
vallinen tarina". Siinä on vähän sa-
maan aihetta kun tossa Se-yhtyeen LP:
ssä", kertoo Timo. Bändin musiikki
on kuitenkin selvästi suoraviivaisem-
paa kuin esim. mainitulla Se-yhtyeen
levysellä. Bändissä vaikuttaa hyvin
erilaisia persoonallisuuksia, ja tä-
män jonkinlaisen ristiriitaisuuden
kyllä aisti haastattelutilanteessakin.
Omien ideoiden toteuttaminen ei ole
keikoilla vielä täysin onnistunut,
treenikämpällä homma on jo saatu kul-
kemaan. Toijalassa viime syksynä ol-
lut keikka oli varsin onnistunut,
mutta haastattelua edeltänyt keikka
Vuolteensillassa ei paljon mieltä i-
lahduttanut. Kun bändi saa lisää
keikkakokemusta, niin hyvä tulee.

HAASTATTELUN TEKIVÄT
J.K. & T.N. JUTUN
VÄÄNÖ PAPERILLE T.N.

ROUND RECORDS ON JULKAISSUT LAHTELAISEN
MODEL-YHTYEEN SINGLEN "MIKS EI ÄITIS NUKU JO/
SOITAN KITARA" TILAA (10mk) OS. ROUND RECORDS
AL 196 00151 H:KI 15 21

yleisön yleinen PALSTA ①

Päivää

Palautetta haluatte? Voi kuinka somaa.

Te näköjään ootte keksineet uuden sanan. Lokeroidaan se! Vai suljetaan punk-ilmio aivan liian ahtaaseen lokeroon. Olipas todella profeetallisesti sanottu. Se on oikein piristävää, että on lehtiä, jotka tosiaan luovat ja pohtivat asioita eivätkä vaan esitä pelkkiä päivänselvyyskiä. Teistä en puhu, vaan vaikkapa Joukkohaudasta.

Ohhoh, onpas fiksuja Motorhead-kysymyksiä, tommosia kun missä Lemmy oli eilen ja niin edelleen, kiitos kun julkaisitte sen, olenkin jo kauan aikaa miettinyt, missä Lemmy oli eilen. Haha hah, olipas typerä tuo rock, apatiaa vai energiaa. Sitä niinkuin pädetään tollasella analyttisellä tyylillä ja siteerataan toisia. Onpas omaehtoista. Samaten omaehtoista ja sanoisinko vaihtoehtoista on juttu WWstä. Kaskikö Soundi pistään ton vai millaiset suhteet teillä on? Sehr Schne Schnellistä pitää kaikki näennäisintellektuellit, minäkin pidän Sehr Schnellistä. Vieläkö te pidätte Popedasta? Onpas somaa. Minä pidin Popedasta sentään vain kolme päivää. Yeah, Hurma todistaa solidarisuutensa ja antaa luvan ostaa muitakin "alakulttuurilehtiä". Onpas teillä typeriä sarjakuvia.

Se, mitä tässä yritän sanoa on että älkää yrittäkö sanoa mitään, kun te ette kumminkaan tosiaan sano mitään. Hurma on henkisten runkkaajien oma pilipalilehti. Eikä siellä edes seiso. Digatkaa mahtavaa symbolikielikuvia. Te vaan runkkaatte omassa pienessä päässä ja silloin tällöin esitätte omia ajatuksianne ja lankeatte exhibitionismiin. Jos jättäisitte sen oman exhibitionisminne. Teidän lehden luettuaan huomaa, ettei teillä oo mitään omaa. Ei teidän ajatuksenne omia oo. Vanhaa toistoa. Ei ainakaan uutta kulttuuria. Eika teidän lehdessä oo mitään luovaa, paitsi nyt ehkä toi Siukosen pieraisu (ihania kielikukasia). Joo, ei teistä mihinkään oo. Lopettakaa jo räpeltämisenne, ei teistä tuu edes kuuluisia.

Mikä minä olen teitä haukkumaan?
Kellarinportaatilehtola

RATKIRIEMUKKAAN YLEISÖKILPAILUN TULOKSET

1. palkinnon (Hurma-bandin upouuden Ep:n) voitti Topi Vilenius Hauholta. Hyvä Topi, onnea.
2. palkinto meni Juha-Matti Kauppiselle, joka oli onnesta mykkänä saadessaan Hurma-bandin Ep:n. Onnittelut Juha-Matille. (Pirkkalasta)
3. palkinto DESTROY-paita on jo lähetetty Liisa Vileniukselle. Niin sitä pitää Liisa, hyvä.
4. palkinnon (Hurman vuosikerta '80) voitti Häiriö Hyvärinen ties mistä.
- 5.-100. palkinnon eli ei mitään voitti onnekkaisesti Heikki Vilenius ja muut. Mahtaakohan Heka olla sukua Topille ja/tai Liisalle.

JOKA TAPAUKSESSA ONNITTELUT
VOITTAJILLE

ENEMPI HAUSKOJA
KIRVEITÄ OS.

HURMA/Teppo Nättilä

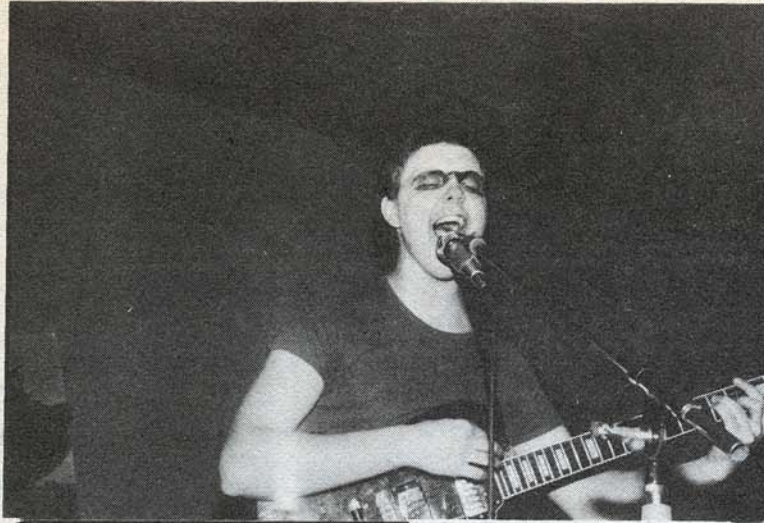
Perkiöntie 12

33960 Pirkkala 6

JOHANNES KOSTAJA BAND

OUASTA ALLIKKOON
AJASSA OLENKAAN.....

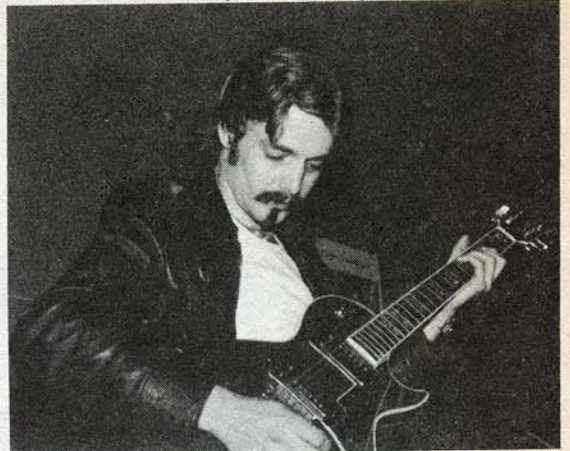
Oli synkkä ja myrskyinen maanantai-ilta. Hyppäsimme ranskalaisten autoteollisuuden huippuvuotukseen (josta kaikkien ystäväni mieleen tulee Youngin viimeisin: Rust never sleeps...) ja kättäilemme peninkulman Viipuriin päin. Seavummeserjessämme - legendarisiin paikkakunnan nimiä - Piutulan ja jo kaukaa kuulemme missä talossa poikamme musisoivat. Tempaisimme oven auki ja mitä rähmäiset silmäme näkevätään: nurkassa seisoo helvetin komia, vanha Ariel moottoripyörä... Tässä vaiheessa täytyy ryhdistäytyä ja pitää mielessä miksi me tänne korpeen oikeastaan olemme rauhautuneet. No mie käiteskin istun tän pyörän päälle ja enämme Johannes Kostajan valua korvista sisään. Hurman toinen avustaja joutuu naristen luopumaan vähistä savukkeistaan. Yritämme päästä selville tämän metelin aiheuttajista. Rumpujen takana, ilman peittoa, silonomainen laiheliini: Vesa Johannes Marjaoja. Nurkassa vähemmän silonomainen brssonsoittaja Martti Johannes Lindh. Toisessa nurkassa pomooi kysäselkäinen komppikitaristi Kari Johannes Ravattinen. Ja kuinka ollakaan, kolmannessa nurkassa (siinä neljännessä onn mie ja Arski), solojoen väänössä Markku Johannes Heiskanen. Kymmenistä housuisuista kasetuissa housuisissaan. Miekkonen joka loikkii ympäri huonetta, etsien kadonneita laulu- ja nuottipapereita on ergeeninen laulusolisti Jouko Johannes Heikula. Aikansa pöydän alla koluttuaan myös papereita löytyy ja ilmoille kajahtaa Dough Shamin Groove me, poikien ikiomana sovituksena. Jo eka kappaleesta huomaa mikä on homman nimi: rytmi-ryhmä koostuu "todella tuhdin menon päälle heittävästä vanhoista hämyistä" jonka päälle bändin poikasten on helppo pamauttaa oma energialatauksensa. Markku Johannesesta on kehkeytymässä tosi kova tekijä ja pojan omat biisit kielivät lahjakkuudesta. Jouko Johannes on bändin toinen säveltäjä tai pikemminkin sanoittaja joka ei kaihda vanhojenkaan laulujen uudelleen lämmittelyä. Hyvänä esimerkkinä kuulemme vanhan Boxtops-hitin, Letter. Jouko Johannesen suomalaisin sanoin. Todella vahvat ja raajat kappaleet ovat kuitenkin poikien omia tekeleitä: Isokynä vaikutteinen Yö kesti tuulen, Se-bändin Ei asfaltti liiku-biisiin Jouko Johannes teki vahingossa omat sanat ja putkeen soitetuna alkuperäisen kanssa nämä kappaleet sulautuvat yhdeksi, jakomieliseksi lauluksi. Meidän korviimme jäi kuitenkin mieleenpainuvimpina soimaan osallistuva Alä palvo kuolleita. Tietysti pojilla on muidenkin tekemiä juttuja kuten Dave Lindholmin Rockukko, California rag, Fleetwood Macin Black magic woman, Jimi sumenin Fire (jota joku Henkkäkin on joskus soittellut), Beatlesien I feel fine todella nopeana versiona. Nämä vain muutamia mainitakseni. Mutta nämä poikain omat jipot ne vasta jotakin ovat. Ou jee!

Ja korvat soi ihan käin toi prättä olis ollu käynnissä. Eikä poijat edes soittaneet täysillä. Vekin maristessa savujen vähydestä ja savustajien paljoudesta, rauhautumme yläkertaan ja käynnistämme nauhurin. HURMA: no onko siulla niitä sätkiä? HURMA: miullako? (epäm. örinää). JOHANNES: mie en tunnusta mitään. HURMA: teillähän on nyt toi kaikkea Neuvostoliitossa, mitä on ohjelmistossa? JOHANNES: myös soitetta meidän omia ja mitä tossa äsken kelattiin... Letter ja Groove me ja mitä noita nyt oli. (Seuraa pientä säpinää lauletaanko jutut suomeksi vai englanniksi ja eihän ne kuitenkin tajuu ja eihän Boney ämkkään laulau suomeksi niin eiköhän myös englanniksi). JOHANNES: kyl noista kun noita juttuja kääntää suomeksi, vaikka tota Letteriä, niin kyllä se on perkeleen naurettavaa yrittää laittaa niihin jotakin osallistuvaa. Mie käsitän ne semmoisina lempeinä hempeinä. Ne on eri biisejä mis on sitten hyvät sanat. Omia, mitä sitä muiden. Niinkuin toi Alä palvo kuolleita ja Lapselle, niin ja toi Veni vidi vici. Myö ton Markun kanssa tehdään uusia kappaleita ja noi vanhat pierut tuo vanhoja hyviä biisejä joita myös sit tehdään uusiksi. HURMA: nää vanhat pierut tuo sellaisia lauluja joita työ ette o o ikuna kuullukaan? JOHANNES: JAJOHANNES: kyllä myö, perkele, mie olin kova jätää 60-luvulla... ja mie jo 50-luvulla. Ihan tosi juttu 60-luvun lopulla mie pyörin isojen jätkien mukana kelloilla ja kuuntelin kovia biisejä. (Hölinää vanhoista ajoista, jopa väittelyä.) HURMA: onko ollu hankaluuksia Wilma Soundin kanssa? JOHANNES: no ei- ja suuremmin. Rikkilä (WS puh joht) kysyi, että mitä, pojat soittaa naapurissa ja mie sit sanoin, että punkkia, ei se rupes heti nieleksimään ja tota tota... eiku myö soitetään tollasta vanhaakin kamaa. -- Johannes Kostaja lähtee keikalle. HURMA: Wilma suhtautuu tunnetusti tylsästi punkkia kohtaan, hei muutes, miten toi SE- biisi sai alkunsa? JOHANNES: se oli alunperin tarkoitettu omaksi punkiksi ja sen nimi oli Aivot tutkalla. Mie tein sen kappaleen, lueskelin sanoja ja mietin mitä tuttua tässä oikein on. Treeneissä sitten soitettiin Ei asfaltti liiku ja, katso, nää miun sanat oli riimitetty ihan samalla tavalla. Kai SEN biisi on jotenkin ollu mielessä muttei tää kopiointi oo ollu mitenkään tehollista. HURMA: hyvin toimiva kaksoiskappale pötkössä estettynä. Entäs SE? JOHANNES: hmmm, mitähän Yari tuumais tästä meidän versiosta? Kai meissä on jotakin hengenheilaisuutta. Ja jos Ketukin viihtyy J-kylässä. (Keskustelemme edelleen SEN innoittamina raittiista elintavoista ja Johannes Kostaja osoitettua sellaiseksi-- keräävät jopa sieniäkin--).

ONKO LAPPEENRANNASSA PUNK-BÄNDEJÄ??

JOHANNES: miulle on hieman epäselvää, että minkä suuntaista musiikkimukua myö edustetaan, ehkä tää on 60-luvun vapaamielisyyden ja punk-musen risteytys maustettuna Johannesmaisella persoonallisuudella. JOHANNES: tää on rokkia.

JOHANNES: se on just noi vanhat xxx xxx jonka takia myö ei olla oikee punk-bändi, niiden vanhat ja meidän uudet jutut... Tää on tällaista sekopäistä sekoitusta. Niinkuin toi jatsahtava Kives ja Lapsellesi. JOHANNES: no mie oon miettinyt, että minkä takia mie soitan? Kun kävelee tuolla kadulla kitara kädessä, niin onko se sit sitä??? Siinä suhteessa mie pidän tätä uuden sellon yhtyeenä, että tässä voi huutaa, että katokaa, miekin oon olemassa!!! Ihan totta, vaikka se kuulostaakin hassulta. Näin se on, ei täällä Lappeenrannassa ole muita. HURMA: kummä kun täällä ei ole punk-bändejä? JOHANNES:

Kuvassa Frank Johannes.

tää LPR on siitä kummallinen paikka, että täällä kaikki yrittävät näperrellä toinen toistaan vaikeimpia juttuja. Kaikki FAR OUTIT ja SUKEL-LUSVENEET, NO SUMENI on vähän eri juttu. Kato kaikki yrittää näyttää toisilleen: hei kato Hanski mä opin uuden jutun, tosta kun mä vetäsen niin VRAUUMM saa rajuja orkuja, hienoja soundeja. JOHANNES: näil kaikilla, etenkin Far outilla, on jääny sellane jenka päälle, että ne kelpaa samoja juttuja ees taas. Ne LOKEROITUU. (tämäsenäituletoistumienlet.) JOHANNES: soitetaks se sama juttu ko soitettiin kolme vuotta sitten samassa paikassa, samalla keikalla? JOHANNES: nehan teki uudistuksia; otti kaks jätkeä lisää ja soittaa samanlaista kamaa ko ennenkin. JOHANNES: täällä ei tapahdu mitään (epätoivoisesti huutea). Täällä on niin pienet piirit, kaikki kysyy toisistaan. No helvetti, täällä kun meet keikalle niin heti on paikalla kaikki Lappeenrannan silmäatekevät muusikot. Siinä sitä yrittää seaha menoa päälle ja soitatkin jonkun kohdan pieleen niin heti kuuluu: Kato tota jätkeä, BUU--- sehän soittaa rokkii, eihän sieltä tuu mitään funki-kuvioo ja miksei toi rumpali käytä tota hahattia- ei vituttu saatana. Siellä ne on Sevot sun muut: mie kun olin 69 kattomassa Kouvolassa semmoista bändiä ko Blues Project, niin ne soitti ton saman biisin ja se kitaristi veti tohon kohtaan ihan erilaisen riffin. Tätä se on, muistellaan vanhoja, haukutaan toisia ja kipataan kaljaa. JOHANNES: no onhan taällä tää yks bändi joka on älynnyt, että ei tässä nyt kellellä vaan tehdään rahaa, ja se on JAM ROCK BAND. Siinä niiden ainut ävu onkin. Sillo SURVIVALINA ne soitti mahdollisimman hienoja juttuja ja vauhotti niistä. mut ei ne nyt tuu sanomaan, että myö soitetaan hienoja biisejä. Ei ne ilkeä. Imagoa kyllä pidetään yllä: bussi parkissa kulkilla, istutena siellä, katotaan telkkaria ja juodaan kokiasta (nauroiko joku). HURMA: Suosikissa vannotetaan ettei 50-luku kuole ikinä, eiks se vähän hauskahda? JOHANNES: joo, se on ihan sama jos mie sanon, että maito ei vanhene koskaan. HURMA: Joke, siehän oot Wilma Soundin hallituksessa, miten kaks yhdistys jaksaa, junnaa paikallaan? JOHANNES: Täällä ei oo yhtään pändiä ilman Wilmaa. Jos bändi ei kuulu Wilma Soundiin on bändi ilman keikkoja. Rikkilä on tehnyt kovasti hommia Wilman eteen, olihan yhdistys ensimmäinen laatuun Suomessa. Tosin samat vanhat jäbät istuu edelleen hallituksessa ja jos joku ehdottaa vaikkapa E Normaalia keikalle, on tuloksena makoiset naurut: eihän ne

osaa edes soittaa! Sit rikkilä ehdottaa, että eiköhän myö anneta keikka Jam Rock Bandille kun on tämä yhdistyksen tilikin miltei nollilla. No sit hillopojat saa keikan ja rahaa niin perkeleesti. Ja Wilma saa tilit kuntoon ja Rikkilä saa rahaa. Aijä sattuu olemaan Rokki bändin manageri. Heiskahtako? HURMA: ei täällä ole uuden sellon bändejä näkynyt. Nurmiokin oli järjestetty muuta kautta. JOHANNES: Nurmio oli loistava ja ne jätivät kehu ittekin koko keikkaa. Täällä on loistava yleisö, fiilis. Juicekin kehuu kirjassaan täläläisiä. Ja nyt ei oo enää soittopaikkoakaan. Täällä oli legendaarinen, kunnallinen disko; siitä tehtiin elokuvateatteri. Sit soittomestana oli VPK:n talo ja nyt siitä tehdään elokuvateatteri. Nyt on toi Toppala mut siellä on surkea soittaja, ja nuorison monitoimitalo vedettiin budjetista pois, ei oo muka rahaa ja tärkeemmät rakennukset ensin. Kuten pysäköintitalo. Voi räkä. Parkkitalo tälläsas käpykylässä.

FRANK & JOUKO JOHANNES (ja pullo pokoa)

JOHANNES: Kyl Wilma on hyvä juttu ja sehän on yhdistys, me itse voidaan valita hallitus. Ellei sit pojat taas osta ääniä. HURMA: mitä suunnitelmia? JOHANNES: nauha ois kiva tehdä, mutta täällä ei oo paikkaa. Siitä Suomen studiosta ei taida tulla mitään mutta Joutsenon poijaset kuulemma tekevät jotakin pajaa. JOHANNES: ko seis kunnon paikamat (koimme lainakamojen kaikki mahdolliset ihänyudet keikalla Mikkelissä). Puuhun pitää kiivetä tyvestä startaten.

TÄHÄN LOPPU KASETTI, KALJA JA KIRJOITUSKONEEN NAUHA. MUTTA EIKÖHÄN TÄMÄ NÄIN ALUKSI RIITÄKIN. TÄMÄN JUTUN JALKEEN EJ HURMAAKAAN ENÄÄ HAIKUTA INTELLEKTUELLIEN LEHDEKSI. TERVEKIN PITKÄMATKAN MUREHTIJA Pöyry

MAINOS

ON ILMESTYNYT YHTYEEN
JA SARI-YHTYEEN YHTEINEN
EP, SISÄLTÄÄ 8 ESITYSTÄ (?)
HINTA 12 MK. TILAA.
OS.

LSD-LEVYT/H. STRÖMBERG
MAATIALANTIE 41
37100 NOKIA
(PS. TILAA HETI)

REGGAE

HEI!

NYT VOIT HANKKIA KAIKKI REGGAELEVYI YHDESTÄ PAIKASTA!
VALIKOIHISIHME ON TAVANOMaisesti SUOMESTA SAATAVIEN LÄKESI
RUNSAASTI JAMAICALAISIA ALBUHEJA SEKÄ 7" JA 12" SINGLEJÄ
SOMTELE TAI TILAA LISTAT 2 MK:N POSTIMERKKEJÄ VASTAAN.
MYÖS RINTAMERKIT JA RASTAMYKSYT KUULUVAT ARTIKKELIHIHME.
YLLÄ MAINITTUA TAVARAA ON MYÖS SAATAVISSA
DICEHUUSELTA VIISKULMASTA JA JOHANNASTA
TEHTÄMÄNKATU 21:STÄ

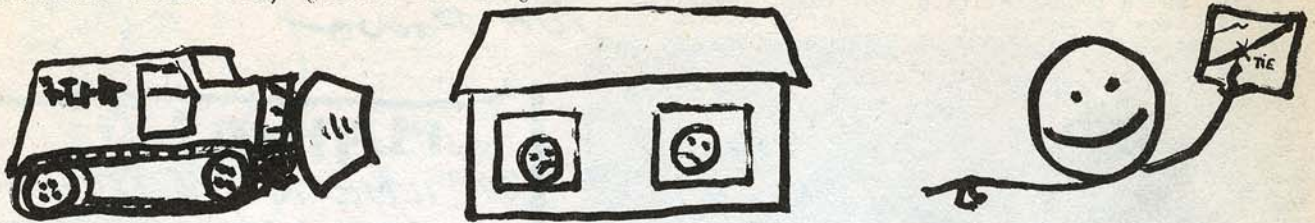
SOON FORWARD!

BLACK STAR

PL 100. 00211 HELSINKI 21, P. ILT. 6925725

vantaa 3.1.1980

Nykyinen yhteiskuntamme on ilmeisestikin sellainen, ettei liiallista vastuuntuntoisuutta suositeta. Sillä ei kerätä rahaa eikä kunniaa, vaan päinvastoin, mitä sujuvammin henkilö onnistuu vierittämään vastuun toisten niskoille, sitä paremmin hän pärjää. Tämä johtaa siihen, että arvoasteikossa alimpana olevat saavat ottaa kaiken niskoilleen. Esimerkiksi verotuksessa (joka on tavallaan eräänlaista vastuunjako - veromarkoilla pidetään yllä myös joitain sellaisia laitoksia, joista tavallinen ihminen voi välittömästi hyötyä, esim terveyskeskukset...toisaalta niillä kyllä pidetään yllä myös esim armeijaa) tuntuu se ilmiö, että ne veromarkat, jotka isokenkäiset kavaltavat itselleen, tulevat automaattisesti muiden maksettavaksi. Sama pätee myös muilla yhteiskunnallisen vastuunjaon alueilla. Ne, jotka asioista päättävät, eivät juuri joutu vastuuseen päätöstensä seurauksista. Eivät ainakaan samalla tavalla kuin se, jonka koti jää uuden moottoritien tai lentokentän alle

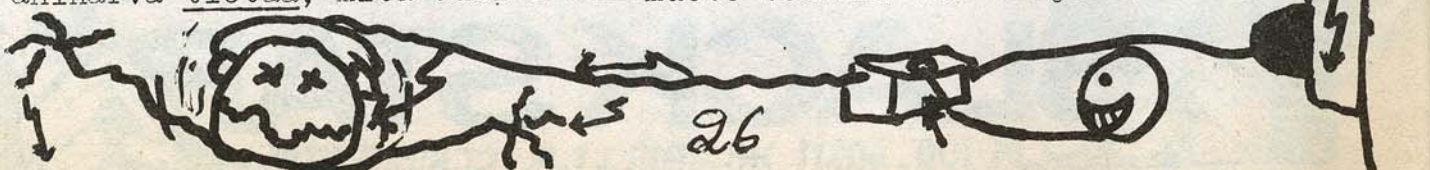

Yhteiskunnallisen sidonaisuuden tuomat vastuukysymykset ovat kuitenkin vain osa koko kentästä. Ehkä tärkeempi aspekti on ihmisen vastuu itsestään, omasta henkisestä kehityksestään ja kasvustaan ymmärtämään muita ja luomaan toimivia ihmissuhteita. Tällä alalla vastuun siirtäminen muodostuu vääjäämättä kohtalokkaaksi sekä yksilölle itselleen, että hänen ympäristölleen. Ihmisistä kehittyy hirviöitä, jotka elävät vain pinnallisesti muita (ja loppujen lopuksi itseäänkin) ajattelematta, ymmärtämys ja suvaitsevaisuus kokevat inflaation. Tämä johtaa ihmisten moraaliseen ja henkiseen rappeutumiseen, joka heijastuu tänä päivänä kaikkialta. Tarvitseeko mainita esimerkkejä?????

Ihmisen kypsyminen tarkoittaa suurelta osin juuri sitä, että hän kykenee tajuamaan tekojensa seuraukset loppuun asti. Ja tässä vastuu liittyykin oleellisesti osana tekemiseen, Teon ja vastuun suhde on eräällä tavalla vakio. Ongelmana on vain se, että tekijä usein saattaa olla eri henkilö, kuin se, joka joutuu kantamaan teon seuraukset, toisin sanoen vastaamaan niistä.

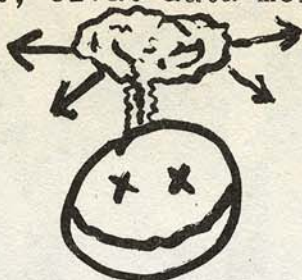

ON melko järkyttävää todeta, kuinka huolettomasti ihmiset olisivat valmiit luovuttamaan vastuun itsestään muille; puolueelle, kirkolle, armeijalle, yliopistolle... luetteloa voisi jatkaa lähes loputtomiin. Ja kuinka kiihkeästi he yrittävät paeta sitä osaa itsestään, joka kaikesta huolimatta jatkuvasti vaatii ihmistä ITSE ottamaan elämästä kiinni ja siitä vastaamaan. Nykypäivä tarjoaakin runsain mitoin erilaisia pakenemisteitä (Romukulttuuri, televisio, viinan, kaljan, hassiksen ym väärinkäyttö) jotka kuitenkin loppujen lopuksi ovat umpikujia. Ne eivät johda mihinkään, ne eivät vaienna hengen ääntä sisimmässä. Se ääni jää kaivelemaan sisuksia ja ihminen joka ei halua avoimesti kuunnella itseään, vaan yrittää epätoivoisesti paeta, ahdistuu, vieraantuu, menettää otteensa elämään ja muuttuu kylmäksi tuotantovälineeksi tai sekooa ja hänet suljetaan mielisairaalaan, missä häntä 'hoidetaan' erilaisilla menetelmillä ja on mahdollista, että hänet voidaan 'parantaa' lähes normaaliksi, tuottavaksi yksilöksi.....tai ainakin tuottavaksi. Ihmisen suhde todelliseen itseensä on nykyaikaisen ahtaar materialismin aikakaudella kuitenkin huippuongelmallista; henkimaaailman asioista puhuminen tulkitaan tietyn asteeksi tärähtäneisyydeksi. Tavarantalouden, kiireen, puoluepuhujen ja tehtyjen tarpeiden seassa on usein vaikeata herätä tajuamaan elämän TODELLINEN tarkoitus. 'Tiedon'paljoudesta (=sumutuksesta) huolimatta vain aniharva tietää, mitä uusi ELÄMÄNmuoto todella voi tarjota.

Sisäisten rakenteiden kehittyminen ei suinkaan ole tuskallista, niinkuin paikalleen jähmettyneet usein näyttävät kuvittelevan, vaan päinvastoin sisältää erittäin nautinnollisia kokemuksia, eräänlaisia zen-viboja. Elämään tarttuminen edellyttää kuitenkin syvällistä vastuun - niin sosiaalisen kuin sisäisenkin - ymmärtämistä ja myös sen toteuttamista käytännössä. Pelkät teot, fyysiset toiminnot, eivät auta meitä kovinkaan pitkälle tiellä uuteen aikaan.

JK

Uusi

HILSE (1/1980)

Ilmestyy HELMIKUUN 1980

hinta: 4 mk

Saatavana myös R-kioskeista

Lisäksi kevään aikana ilmestyy kuuluisan (?)
VANDAALIT - yhtyeen LP. Sitä ja muita
HILSE-levyjä voi tilata osoitteesta:

HILSELEVYT
PL 103, 33201
Tampere 20, TAI:
HILSE PL 169
13101 Hämeenlinna 10.

Lintu 4/79 ON ILMESTYNYT (AJAT SITTEN)

★ PROTEESI ★ KASVAIN ★ LEVY-LÄSSYTYSTÄ ★ PLUTONIUM-
TALOUTTA ★ POLITIIKKAA? ★ KRIMINELLA GITARRER ★ TAPAHTUI
NÄINÄ PÄIVINÄ ★ MAINOKSIA ★ KOO-KOO ★ MITÄ IMATRALLA
TAPAHTUI? ★ YPÖ-VIIS KILPAILU ★ MUUTA HUIMAUSTA YM YM ★

HINTA 6mk/kpl tai 4 seuraavaa 20mk

1/80 ILMESTYNEE PAKKOIN

Mitä? Mmüstak?
nyt on kysy-
myz??

OSOITE: LINTU, Box 41 55121 IMATRA 12

Johanna

RATSIA: Lontoon skidit/Kassapäät

JHNS 101

THE AGENTS: Jätjän twist/Kitaratwist

JHNS 102

PELLE MILJOONA & 1980: Lanka palaa/Intiaanikesä

JHNS 103

SE: Mmm.../Mellä vois olla tänään hauskaa

JHNS 104

PÄÄT: Rotat/Lhansyöjäihminen

JHNS 105

KARI BOY SAARISTO: »Satumaa»

JHNEP 106

KARI PEITSAMO: Kultakuoriainen/Lentokone talon yllä

JHNS 107

VAAVI: »EP:n nimi»

JHNEP 108

ÄPYLI JA UTU PTRUI TÄNNE PRUTUI: Tämä ruumis/Ihmisen poika

JHNS 109

DAVE LINDHOLM & ANTERO JAKOILA: »Crazy Moon»

JHNEP 110

HAUKKA: Piti tulla seikkailu/Kakki ei oo kohdallaan

JHNS 111

MAUKKA PERUSJÄTKÄ: Säpinää/Mama

JHNS 112

VAAVI: Hei Arne (milloin tulet?)/Me voitais vaikka rakastella

JHNS 113

DUCKTAILS: »Ballin' Keen»

JHNEP 114

BLUESOUNDS: Cigarette Lean/Love Electric

JHNS 115

WOUDE: Kaupungin yöt/Satori

JHNS 116

Black Label Series

THE SILVER: No More Grease/Bob the Idiot

BLS 7901

LEEVI AND THE LEAVINGS: »Nuoret miljonäärit»

BLS 7902

RIFE PAANANEN: Rakastan/Police special

BLS 7903

LEEVI AND THE LEAVINGS: Muotitietoinen/Ei tytöt sitä tietää saa

BLS 7904

SUURKAUPUNGIN KANSA: Rottien yöt/Nancy Jones

BLS 8006

UUDEN AJAN PSYKOLOGIAA:

HRA GROF JA KOSMINEN NÄYTELMÄ

(LSD and the Cosmic Game:

Outline of Psychedelic Cosmology
and Ontology)

Suom. J. Elovaara '77. Samsara-kustannus

KUMMAKIN
KIRJA?

Stanislav Grofin merkitystä urauurtavana tieteellisenä tutkijana on vaikea yliarvioida. Jo parin vuosikymmenen ajan on hän tehnyt kokeita tajuntaa laajentavilla aineilla, lähinnä LSD:llä. Tutkimustyönsä hän aloitti Tshekkoslovakiassa, kunnes siirtyi v. 1967 Yhdysvaltoihin. Grof on johtanut henkilökohtaisesti tuhansia LSD-istuntoja, ja niinpä hänellä on tutkimustyössään käytettävissä valtavasti laaja asiaan liittyvä aineisto. Grof lukeutuu eittämättä maailman johtavien psykiatrien joukkoon.

Tietenkin tämänlaatuinen huumeisiin perustuva tutkimus saatetaan leimata nol-latutkimukseksi: uskotaan, että huumeet tarjoavat käyttäjälleen ainoastaan hallusinatorisia kokemuksia, joilla ei ole mitään tekemistä todellisuuden kanssa. Tot-ta on, että huumeet tarjoavat koko joukon hallusinaatioita käyttäjälleen, mutta tämä ei kuitenkaan ole asian koko totuus. "Olisi epäkorrektia väittää, että psy-kedeeliset kokemukset ovat vain kemiallinen fantasmagoria, jolla ei ole mitään tekemistä luonteen perusrakenteen kanssa, kuten niin monia kertoja aikaisemmin on oletettu. Kaikki kokemusperäinen ja kliininen tieto osoittaa, että psykedeeliset rohdokset ovat olennaisimmalta osaltaan katalyyttejä tai epäspesifisiä vahvista-jia, jotka saattavat toimintaan ja ulkoistavat ihmisen piilotajunnan syvät tasot. Tässä mielessä ne ovat aidosti "mieltä paljastavia" tehokeinoja ja niitä voidaan pitää ihmismielen tutkimuksen tärkeinä työkaluina." (KN, s.13)

Alitajunnan neljä kerrostumaa

Grof on kartoittanut ihmisen alitajuntaa LSD-kokemusten perusteella. Kerroksia on kaiken kaikkiaan neljä. Päälimmäisenä, helpoimmin esiintulevana ker ostumana on (A) esteettiabstraktinen kerros. Sitä seuraa (B) freudilainen l. psykodynaa-minen kerrostuma. Kolmas alitajunnan kerros on (C) syntymämatriisit, kokemukset omasta syntymästä. Viimeisenä (D) on tarnspersoonallinen kerrostuma. Freud kar-toitti ansiokkaasti kerrosta B. Grof on kuitenkin tutkimuksissaan havainnut tä-män kerroksen hieman toisin järjestyneeksi kuin aiemmin on luultu. Kerros B si-sä tää lapsuusiän järkytykset, jotka tekevät ihmisen myöhemmälläkin iällä alt tiiksi samantyyppisille kokemuksille - lapsuuden ydinkokemukset suorastaan kerää-vät ympärilleen samansukuisia kokemuksia. Näin yksittäisistä koeksjärjestelmistä syntyy teemakokonaisuuksia, jotka säätelevät tajuntamme moninaisia ilmiöitä ja muistikokemuksia. Kerros C sisältää ihmisen syntymään liittyvät kokemukset. Aluksi potilas tuntee olevansa kohdun autuaallisessa rauhassa, sitten lähdetään liikkeelle: liikkeestä aiheutuu lisääntyvää tuskaa, helvetillistä kärsimystä - lopulta päädytään kuolema/uudelleensyntymiskokemukseen, ja lopuksi täydellinen vapautuminen ja rauha. Traumaattiset syntymäkokemukset muovaavat voimakkaasti myös kerroksen B järkytyksiä. Transpersoonallisessa kokemuksessa tajunta ylittää tavalliset minä -rajansa, myös aika menettää merkityksensä. Nyt kyseessä oleva kirjanen keskittyy lähinnä kerroksen D kokemusten kuvailuun ja analysoimiseen. (Alitajunnan jako neljään eri kerrokseen on lainattu Aura-lehdessä 1/77 olleesta artikkelista.)

Ne jännitteet, jotka ihmiselämää vaikeuttavat ovat Grofin mukaan peräisin ker-roksista B JA C. Grof näkee LSD:n terapeutin arvon siinä, että kun kerrosten B ja C häiriöt palautuvat tietoisuuteen LSD:n avulla (muistoina, kuvina, symbo-leina tms.) ne eivät enää tämän jälkeen ole ihmisen riesana. Kun B ja C kerrok-set on siivottu, on tie transpersoonallisiin kokemuksiin avoinna. Näin on Grof tervehdyttänyt monia psyykkisesti häiriintyneitä potilaita.

Retki ihmismielen syvyyksiin

Kuten sanottu, Grofin kirjanen kuvailee ja analysoi transsendenttista kokemista ja sen terapeutista merkitystä. Grof tarkastelee kaikkeuden osien suhteita, olemusta ja syntyä LSD -kokemusten valossa. Grofin tutkimustyö voidaan vain huo-nolla tahdolla leimata turhaksi metafyyksiseksi spekuloinniksi. Hän pyrkii inten-

siivisesti suhteuttamaan tutkimustensa tulokset tieteen uusimpiin saavutuksiin ja vanhoihin uskonnollisiin traditioihin. Grofilla tuntuu olevan verrattoman laajat tiedot niin vanhojen uskontojen kuin uusien tieteidenkin alalta - viitekehys, johon hän kykenee LSD -kokemukset sijoittamaan, on valtaisa.

LSD -kokeista esiintulleet näkymät ihmismielen syvyyksiin Grof yhdistää meta-fyysiseksi järjestelmäksi, jota hän itse kutsuu nimellä psykedeelinen kosmologia ja ontologia. Edessäni oleva kirjanen sisältää nähtävästi vain murto-osan tästä Grofin kehittelemästä systeemistä, vain joitakin mielenkiintoisimpia kohtia ja tärkeimpien ongelmakenttien hahmotusta. No, onhan sitä siinäkin.

Grof esittää, että suuri osa LSD-kokelaista kohtasi lopulta maailman jumalallisen perusvoiman, joka täysin tyydytti heidän uskonnolliset ja filosofiset kaipauksensa. "Kun LSD:tä ottaneet istunnoissaan kykenivät käsittämään perimmäisen jumalakäsitteen, jota ei enempää voinut pelkistää, se oli maailmansielu, joka oli olemassa loputtomiin, äärettömän tietoinen ja rajattoman autuas. Jokaisella ihmisellä näyttää olevan perinnäinen kyky kokea maailmansielun tajunta; tätä kokemusta ei kuitenkaan voi tehokkaasti viestittää niille, joilla ei ole ollut etuoikeutta tähän perimmäiseen oivallukseen. Kokijan minätajunta, hänen tavallinen tietoisuudentilansa ja hänen käsityksensä kolmiulotteisesta "objektiivisesta todellisuudesta" koko moninaisuudessaan näyttävät olevan vain kaikkeustajunnan erityisiä tuotteita, vain yksi lukemattomista tavoista joilla se voi kokea ja ilmaista itseään." Koehenkilöt esittivät luomistapahtuman prosessina, jossa Kaikkeustajunta aloittaa leikkisen jakautumisensa, jakautumisen, joka menee niin pitkälle että osa luoduista olennoista kadottaa alkuperäisen yhteyden alkulähteeseensä. Näinpä piintyneinkin ateisti on jumaluus piilosilla itsensä kanssa! Tärkeintä näissä jumalyhteykskokemuksissa oli se, että yksilöllisen vieraantumisen tunne täydellisesti voitettiin, löytyi uusi näkökulma todellisuuteen. Kemiallinen valaistuminen?

LSD - tieteen uusi apuväline

Grofin mukaan ei tulevaisuudessa tule olemaan minkäänlaisia ristiriitoja tieteiden, taiteiden ja uskontojen välillä. Steiner aikoinaan esitti, että näillä kolmella inhimillisen toiminnan sektorilla on kaikilla sama tehtävä, juurruttaa vieraantunut ihmisminä maailman itsenäisesti toimivaksi osaksi - juurtumisessa on kyse tietoisuuden syvenemisestä, henkisestä ja eettisestä kasvusta. Tietenkin tieteet, taiteet ja uskonnot ovat ristiriidassa vain oman ristiriitaisen toimintamme kautta. Mitä harmonisemmaksi olemisemme muodostuu, sitä vähemmän luomme ristiriitaista taidetta, tiedettä ja uskontoa; ehkä tätä Grof tarkoittaa.

Kosminen näytelmä on hyvin ajankohtainen kirjanen (heh). LSD:n arvoa tieteellisenä apuvälineenä ei ole syytä väheksyä. LSD on suhteellisen nopea tie ihmispsyhyksen syvimpiin kerroksiin, ja se on varmasti arvokas väline psyykkisesti häiriintyneitten hoitamisessa. Toisaalta Grofin tutkimustyö auttaa aikamme psykologeja ymmärtämään huumeongelmista kärsiviä ja tarjoamaan heille tehokasta apua. Selvähän on, että ymmärtämättömässä käytössä huume on ihmispsyhykelle vaarallistakin kamaa - huume vieraannuttaa käyttäjänsä arkipäivästä, huumeen terapeutinen arvo saattaa kääntyä vastakohdakseen. Tietoisuuden todellinen, arkipäivää hedelmöittävä syveneminen ei liene mahdollista ilman henkistä ja eettistä kasvua: uuteen tietoisuuteen on terveellisempää kasvaa kuin pyrkiä siihen oikoteitä.

PS. Grofin kirja nimeltä Realms of the Human Unconscious: Observations from LSD research tuonee lisävalaistusta asiaan.

A.H.

VANHOJA HURMAN
Numeroita (3,4) on
vielä muutamia jäl-
jellä. Lähetä meille
rahaa (ä 5mk), niin
saat kokelas täyteen
(ja meistä tulee rikkaita \$\$\$) 30

KRIITIKKOJEN SUURESTI YLISTÄMÄÄ
HURMA BANDIN EP-levyä
MYYDÄN MEILLÄ TOSI EDULLISESTI!
LÄHETÄ MEILLE 10mk + 2mk postimerkkeinä
NIIN SAAT POSTISTA KAUNILN PAKETIN, JOKA
SISÄLTÄÄ TÄMÄN KORVAAMATTOMAN AAR-
TEEN! VOITTEKO ELÄÄ ILMAN SITÄ??
KOKEILE SIETOKYKYYSI RAJOJA ELI
TILAA TÄMÄ STUDIOÄÄNITTEINEN VINYYLI-
MÖHKÄLE. KAUPAN PÄÄLLE SAAT LEVYPUSSIN + KANNET

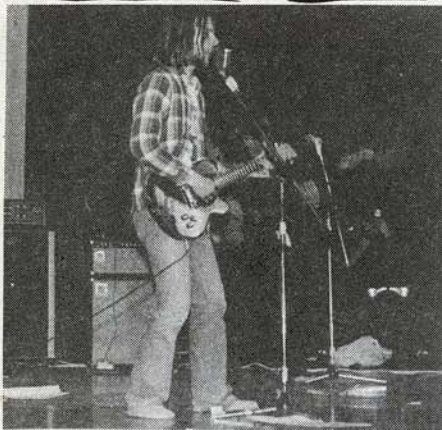
Hurma / i.Nähtäjä Perikintie 12
33960 Pirkkala 6

PalaPalsta UUTISIA JA MUUTA

KOONNUT T. NÄTTILÄ,

Mikko Saarelan ero Eppu Normaaleista tuskin on enää mikään uutinen, mutta uutinen lienee se, että Hellhound on hajonnut. Rumpali Manu Ojanen, rytmikitaristi Jari Granholm ja ennen joulua bändiin liittynyt ex-Tinneri basisti ovat eronneet perustaakseen oman bändinsä. Hellhoundin jäljelle jääneet jäsenet Jorma-Veikko Sappinen ja Jyräys Mattila kokoavat uutta Hellhoundia, mukaan tulee ainakin syksyllä bändistä eronnut basisti Jorma Peltonen. Uudelta Hellhoundilta ilmestyy single kevään aikana. Ennen joulua ehti ilmestyä Hellhoundin eka LP "Soitetaan rock'n'rollia" (Rokit), joka musiikiltaan on tuhtia tavaraa, reipasta tiukkaa menoa. Sanoitukset valitettavasti ovat paikoin väkisin tehdyntuntuksia, turhan mahtipontisia...

Kollaa Kestää -miehet Juho Helminen ja Kai Kivi ovat kasanneet uuden kokoonpanon. Mukana on ex-Unohda Eila rumpali Heikki Nuora ja Kumimummosta kuuluisa basisti Veli Saarinen, ovat kuuleman mukaan kovia kaljaveikkoja...

Koska Siukonen ei hartaista toiveistaan huolimatta päässyt Slitsien rumpaliksi, aikoo hän huhujen mukaan perustaa bändin, jossa hänen lisäkseen soittaisi pelkästään naisia. Siukonen itse soittaisi soolokitaraa. Huhun Hurmalle kertoi Willjami...

Rubberduckhan erosi vuodenvaihteessa 1980:stä, ja liittyi Sehr Schnellin. Taskinen alkaa soittamaan kitaraa, ja bändiin tulee bassoa soittamaan Suopo -yhtyeen basisti...

Hannu Peltonen ei siirtynyt Eppujen manageriksi, vaan hän hoitelee Eppujen fun clubin asioita...

Lättä Joonas & Anoraks -yhtyeessä kosketinsoittimia soittava Heikki Laakso on aiemmin soittellut Irwin Goodmanin taustaorkesterissa...

Hurmamiesten idolitoimittaja Waldemar Wallenius alkaa Soundin ohella toimittamaan toista musiikki-

APUA TARJOSIVAT HUIKKA & S-P SAVISAARI lehteä nimeltä Fanzine. Lehden tarkoituksena on täyttää ne aukot, joita Soundi ei ole pystynyt täyttämään. Lehti pitää sisällään juttuja mm. bluesista, countrysta, soulista ja kaikesta muusta, joka Soundissa on viime aikoina jäänyt vähemmälle. Eka Fanzine ilmestyy lähiaikoina...

Pirkkalan elävän musiikin yhdistyksen nimi ei olekaan Pilmu, kuten edellisessä Hurmassa kerrottiin vaan Pro-Mus, jos se nyt jotakuta kiinnostaa...

Tampereella perustettiin 2.1.1980 Tampereen Levitaatioseura -niminen rekisteröimätön yhdistys, joka järjesti 7.1.1980 I-klubilla tilaisuuden, jossa esiintyi viisi bändiä. Suomen uusi reggae-toivo Top Ranking Erik and the Astronauts in Babylon suoritti Tampereen depyyttinsä ja räjäytti ystävä- ja tuttavapiirin. Huikan kommentti: veljesyhtyeemme esiintyminen I-klubilla oli kyllä vieläkin valtava yllätys, vaikka olimmekin yhteisellä kämpällämme kuulleet soittoa. Poikain voiton- tahto oli hämmästyttävä, vaikka treenaustahti onkin ollut kova, eli eipä ihme että levy tulee ja sekin on heidän arvoisensa. Toivoo kaverit eli suurimmat diggarit.

Seuran idean saivat pari Astronauts- ja Anoraks-miestä, jotka halusivat pitää hauskaa myöhästyneillä joulujuhlilla. Jäsenkortit painatettiin ja myytiin (120 kpl) viidessä päivässä. Esiintyjät: Fucking Yeh, No Future, Unohda Eila, Astronauts, ja Anoraks + yleistä jammailua. Suosio oli suuri. Tämä oli Tampereen nuorempien vanhojen pierujen kokous (Viljamin lapset ry??)...

Huomioonotettavaa!

Yhtyeet, jotka haluavat esiintyä legendaarisella I-klubilla Tampereen Levitaatioseuran tilaisuuksissa (ILMAN KORVAUSTA, KALJA MIEHEEN...), ilmoittautukoot puhelimitse 634689/Erik tai kirjeitse os. Yrmy, PL 550 33101 T:re 10. Kuoreen tunnus "kyky -80". Kamat paikalla talon puolesta. Ystävällinen yleisö, halpaa olutta!..

Hyvää bluesia elävänä on viime aikoina kuultu Suomessa jopa useaan otteeseen. Lokakuussa vie-

raili Suomessa John Lee Hooker Coast to Coast bändeineen, ja tammikuussa konsertoi Albert King Hesassa ja Tampereella ja sitten taas Hesassa. Nimenomaan John Lee Hookerin konsertti oli erinomainen, yksi hienoimmista Suomessa nähdyistä ja kuulluista. John Leen hypnoottiset, lähes pelkäättään yhden soinnun piisit välillä svengasivat kuin hirvet (höh?), ja välillä soivat kauniisti kuin... äh mikä, tunnelma oli todella korkealla. Mainiota musiikkia kuultiin koko illan, ote ei herpaantunut hetkeksikään koko reilun kaksituntisen aikana, fiilis oli koko ajan katossa. Bändi oli tiukka, erityisesti kitaristin vivahteikkaat soolot sävähdyttivät, eivät tosin olleet aivan puhtaita blues-sooloja, mutta entäs sitten? John Leen itsensä ollessa tauolla ilahdutti bändin huuliharpesti yleisöä kauniilla hieman soul-vaikutteisella laulannallaan. John Lee itse oli voimissaan, innostuen boogie chillenien aikana jopa kättelemään yleisöä. Erinomaisen vaikuttava oli lähes yksin säestetty esitys, jonka nimeä en nyt muista (olikohan se "I cover the waterfront").

Yksi bluesin
kolmesta
kuninkaasta:
Albert the I

Myös Albert King oli rautaa, Tampereen keikka oli ehkä hieman rutiininomainen. Hesassa Alppu oli kuulemma intoutunut esiintymään lähes kolme tuntia.

Kyllä mustassa musiikissa on sitä jotain. Blues, reggae, vanha souli... SE SYKKII...

Jussi n. 20 vuotta
sitten

HIKA OIKEA YLEISÖN AKTIVOIMISTEMPAUS (kun otte niin saatanaa passiivista!)

TIEDÄTKÖ MITÄÄN

JACK KEROUAC ista ??!

KIRJOITA TIETOSI PAPERILLE JA LÄHETÄ PAPERI LIITTEINEEN (KUVAT, RUNOT YM) MEILLE.

AIOMME KIRJOITTAA HÄNESTÄ JUTUN, JA KAIKKI TIEDOT AUTTAISIIVAT ASIAA.

PARHAITTEN VINKKIEN LÄHETTÄJÄT PALKITSEMME HURMAN VUOSIKERROILLA (vuosi 1980 2,3....). PALAUTUS POSTIMERKEIN JA-OSASTTEIN VARUSTETUN AINEISTON LÄHETÄMME TAKAISIN.

ISRAEL VIBRATION: SAME SONG

Same song on julkaistu -79 alussa Jamaikalla Tommy Cowanin Top Rankingillä, Euroopassa julkaisija on Harvest. Israel Vibration koostuu kolmesta laulajasta Wiss, Apple ja Skeleton, nimensä he ovat ilmeisesti saaneet Twelve Tribes of Israel nimisessä rastejen kulttuuri ja yhteiskunnallisessa organisaatiossa. Järjestön jäsen Hugh Boothe hoiti heidän ensimmäisen levytyksensä Why worry -77 lopulla ja järjesti heidät myöhemmin Cowanin leipiin. Kaverit ovat n. 25-vuotiaita ja pysyvästi liikuntavammaisia. Niin ja laulavat kuin enkelit (tai mistä minä sen tiedän).

Israel Vibrationia pidettäneen kovimpana uutena reggae kyknä, eikä syyttä. Mielestäni tämä levy kuuluu sarjaan olennaiset reggae LP:t Burning Spearin Marcus Garveyn ja Culturen Two Seven Clashin joukkoon. Tunnelma levyllä on kiireetön ja levollisen harras, taustalaulu vieläkin laahaavampaa kuin edellämmainituilla levyillä. Sooloa laulavalla veikolla on viehättävän poikamaisen ja nuhainen ääni, jollakin ihmeellisellä tavalla se on samalla nariseva, kähisevä ja pehmeä. Voin taata, että kun kuulet sitä ensimmäisen kerran aiheuttaa se ns. värähtelyjä. Voin myös taata, että se ei ole ensiviehätystä, joka ei kestä.

Roots-reggaelle ominaisesti mitään dramaattisia käänteitä ei ole, levy on yhtä dramaattista käännettä. Sävellykset ovat huippumelodisia ja hyräiltäviä. Varsinkin Same song ja Why worry jäävät päähän soimaan jo ensi kuuntelun jälkeen, lisäksi näillä kappaleilla "Youth Sax" Frazerin yksinkertaisia, poprallimaisia, kauniita fonijaksoja poskenpehmeällä otteella soitettuna. Sovittajana on Mikey Chung, jonka kitaran säkäytys on tiukinta mitä olen kuullut, bändi on yhtä tiukka eikä esitä läpitunkevaa instrumentaavoimistelua, joka ei sopisikaan tämän levyn tunnelmiin. Tuottaja on Cowan.

Sanoitukset ovat tavanomaista usein sisälyksetöntä rasta lyriikkaa, mutta kun kaverit ovat näin totaalisesti asialleen omistautuneita, ei voi nyökkäillä hyväksyvästi. Sitäpaitsi äijät ovat luultavasti kokeneet kovia Monan kuntoutuskeskuksessa 52-73 ja sen jälkeen Kingstonin ghettoissa, mutta ovat komeasti kuivilla. Siis kaikinpuolin jyrkää roots kamaa, ei kovin militanttia, mutta meno on vakaata. Mikäli se on Israelin värähtelyistä kiinni niin joskus we're all gonna sing the same song.

BOB DYLAN: Slow train coming

Tämä on hyvä levy. Tosin huonoin mitä Dylan on comebackinsa jälkeen tehnyt, Pat Garretilläkin oli kaksi mahtavaa kappaletta (Billy 4 ja Knockin' on heaven's door). Hyvä vaikka sanoituksissa ei ole mitään ideaa ja taustamuusikoista tärkeimmät ovat Dire Straits jehuja. Ei tämä ryhmä potki samanlailla kuin Street-legalilla tai Desirellä. Soundin tiukkuudesta puhumattakaan. Mutta päällimmäisenä on kuten aina D:n maaginen laulu. Ja kyllä laidback taustat toimivat ihan hyvin, samalaista Dylanin ja bändin hektistä yhteisvaikutusta kuin aiemmin ei vain synny.

Tällä levyllä Dylan on sanoituksiltaan nolla-linjalla. Mitäänsanomattomuuksia toisensa jälkeen, pohjana "oivallus" siitä että teetpä mitä tahansa palvelet jotakin. Toisaalta Dylanilla on kyky tehdä loruja, jotka kuulostavat hyvältä vaikka ei (tässä tapauksessa nimenomaan jos ei) niiden sisältöön paljon kiinnittäisikään huomiota. Muuten heppoisen levyn pelastaa ÄÄNI, joka ns. puhuu enemmän kuin tuhat sanaa. Before the floodista lähtien Dylan on laulullaan saanut levynsä täyteen kaikenlaisia latauksia. (Kun kuulin Before... ensimmäisen kerran olin ihmeissäni -tällaista räjähtämistäkö se onkin).

Toinen rock-henkilö joka omistaa äänen on Neil Young. Mutta Youngin ääni on herkän ihmisen, joka on todennut, että on jotain mikä pistää ihmiset tekemään pahoja, mm. estämään ihmisiä olemasta herkkiä. Dylan taas on (ainakin laulutavasta katso-malla) ymmällä ja samalla vihainen, koska ei oikein ymmärrä mitä me ollaan ja miksi me tehdään. Joku on sanonut, että etsiminen on elämää ja löytäminen on kuolemaa. Jos se on totta niin Dylan voitti. Taustamuusikoista voi jo arvata, että levy poikkeaa edellisistä. Dylan on aina löytänyt uusia vahvoja soundeja, uudistunut jotenkin itsestään, siis päinvastoin kuin joku Bowie, joka päättää vaihtaa tyyliä ja tekee sen väkisin, onnistuen. Silti levy noudattelee musiikiltaan tuttuja latuja. Samaa kuviota toistetaan lähes muut tumattomana lähes koko kappaleen ajan. Kuvio on tarttuva ja moni-ilmeinen. Dire Straitsit tuovat jonkun verran lisäsävyyttä. Levyllä jolla laulaja on selvästi päällimmäisenä ja jonka laulussa on ns. särmää DS kaltainen lepsiilu sopii hyvin. Sitäpaitsi olon havaitsevinani tiettyä terävyyttä soitossa, joskus. Ihmeellisesti Dylan saa aina sunnillen samanlaatuista aineksista keitettyä maukkaan piirakan. Tai ei siinä mitään ihmeellistä ole, D:llähän on ÄÄNI. Vaikka kyllä kokonaisuuden tarveleminen siitä huolimatta kai olisi mahdollista.

Tekstit ovattkyllä perin uskonnollisia eikä niitä ole tehty silmäänkusemis tarkoituksessa. Ei tällaiset tyhät jänpäiväisyydet paljon silmässä kirvele. Jos haluatte uskonnollis vaikutteisia tekstejä, joissa on mieltä. (Siinä määrin kuin se on ko. sanailussa mahdollista). Ja ykkösluokan musiikkia jossa on sekä driveä että melodias, niin osta Linda Lewisin Lark. Lindalle 5 Dylanille 4 tähteä. (5 on maksimi).

P.V. 33

P.V.

Jukka Gustavson on jo pitkään ilahduttanut monia muusikon taidoillaan, toimihan hän jo Wigwam -yhtyessä kymmenkunta vuotta sitten. Wigwam ei ollut mikään turha yhtye: niittihän se mainetta ulkomailla, ja yhtyeen LP:n Nuclear Nightclub ovat rock-toimittajamme valinneet '70-luvun merkittävimmäksi levyksi (Jukka ei tosin ole NN:lla enää mukana). Gustavson on ollut varsin tuottelias muusikko, mutta hänen levyillään ei markkinoilla kuitenkaan ole ollut kovin valtaisa menekkiä - ns. progressiiviseen musiikkiin suhtaudutaan turhan varovaisesti ja toisaalta Gustavsonin kannattama Jehova-uskonto aiheuttaa ennakkoluuloja. Monen lahjakkaan taiteilijan kohtalo on ollut, että tuotanto tuomitaan täysin ulkoisiin perusteisiin; omien asenteiden ja ennakkoluulojen paineessa ei kyetä pureutumaan taiteen sisältöön.

Valon vuoksi -LP sisältää kullekin vuodenajalle tehtyjä sävellyksiä. Vaihtelevat sävellykset yrittävät tavoittaa vuodenajalle ominaisen perustunnelman: talvelle talvista musiikkia, kesälle kesäistä jne. Tässä on onnistuttu erinomaisesti, tarinoiden kertomiseen ei aina tarvita sanoja, vaan elämyksiä ja tunnelmia voidaan välittää myös sävelillä ja rytmeillä.

Kappaleet etenevät hiljaisesti ja rauhallisesti kiireettä: tilaa ja aikaa jää runsaasti musiikin kuuntelijassa herättämien tunne- ja tajunnantilojen tutkiskeluun. Nämä pienet Luojaalle ja luomakunnalle osoitetut ylistyslaulut pursuavat hiljaista voimaa, positiivista energiaa - avarat ja valoisat hetket ovat elämässä hyvin arvokkaita.

Pelkkä instrumentaalinen musiikkikin saattaa välittää valtavasti merkityksellistä asiaa ja tunnetta. Kysehän on vain siitä, missä määrin pääsemme musiikin sykkeeseen mukaan - mitä enemmän uskaltaudumme jättäytyä musiikin "armoille", sitä enemmän siitä myös saamme.

Valon vuoksi -LP:n perusteema on Valon, Rakkauden ja Ikuisuuden kauaskantava sanoma. Gustavsonin musiikin voima ei piile ulkoisessa muodossa, vaan sisäisessä harmoniassa ja hiljaisuudessa Gustavson tarjoaa meille vanhaa arvokasta sanomaa tunnelmallisesti ja vaatimattomasti.

A.H.

KOLLA KESTÄÄ: JÄÄHYVÄISET ASEILLE (Johanna)

Syksy/Kännissä aamulla/Kaupunkisissi/Päivä tavaratalossa/Oma jukeboxi/Kaupungin valot/Jälleen yksi päivä, Tytöt hymyilee/Näin elämä jatkuu/Huone/Talven jälkeen/Millaista on/Kevät/Jäähyväiset aseille

Tämä levy on syvästi inhimillinen. Itse asiassa se on läheisempiä levyjä mitä olen kuullut. Levyllä olevat pienet epäviereisyydet eivät mitenkään häiritse, ne suorastaan kuuluvat tähän levyyn, sen soundiin. Jopa ne ihmeteltävät torvikuviot, joita alussa vierastin melkoisesti (varsinkin "Talven jälkeen" -piisissä) ovat alkaneet viehättää omalla tavallaan.

Ei tämä levy musiikillisesti ole mitenkään mul-listavaa tavaraa: juuret ovat vahvasti kunnan punk-rock-rämitelyssä, mutta kuitenkin siinä on sitä ihmeellistä Kollaa Kestää -karismaa, joka yllättää kerta kerran jälkeen. Sitä jotenkin ihmettelee miten tällainen voi viehättää NIIN PALJON. Tätä levyä suorastaan rakastaa. Kansissa ei missään kohden mainita säveltäjiä tai sanoittajia, mutta eihän se olekaan tärkeätä vaan itse sävellykset ja sanoitukset ja ne fiilikset, jotka levyiltä välittyvät.

Sanoitusten osalta voisi sanoa, että ne ovat ehkä inhimillisintä ja läheisintä ja välittömintä lyriikkaa, jota olen pitkään aikaan kuullut (Se:n ...Ja me tehtiin rakkautta, jälkeen). Jos nämä tarinat ei kosketa jotain sisimmässä ei syy ole levyssä, vaan jossakin muualla. Jäähyväisiä aseille pitää vain kuunnella ennakkoluulottomasti, niin siitä voi muodostua KOKEMUS. Teksteistä voi vedellä laajojakin yhteyksiä kirjallisuuteen ja se auttaa nauttimaan levyistä ja sen sanomasta yhä enemmän. (Joko olette muuten lukeneet Ernest Hemingwayn Jäähyväiset aseille?)

Levyn tarina alkaa syksystä ja ahdistuksesta. Välillä ollaan kännissä ja tavaratalossa ja ryyppämässä ja surrealistisissa kuvioissa (Tytöt hymyilee) ja omassa huoneessa (onko tämä piisi jostain avangarde jatsia?). Talven jälkeen tapahtuu tarinassa käännekohta, päähenkilö löytää rakkauden ja itsensä ja kevään.

"Tänään jaksan nousta seisomaan
tänään jaksan itseäni katsoa
en tarvitse enään peilejä
en haarniskaa joka kulkua vaikeuttaa"
Jäähyväiset aseille J.K.

**POPEDÄN LP
ENNAKKOKUUNTELUSSA!**

POPEDA: RASWAA KONEESEEN (Poko)

Da da/Raswaa koneeseen/Silmiklasikyy/Luvattu maa/Hautajaiset/Kitara/Älä kirjoita tauluun/Palkkasoturiksi Nuubiaan/Nukke/Sä pelkää/Kädet irti/Tappaa tappaa

Missä ihmeen ennakkoarvostelussa? Siihen mennessä kun Hurma tulee painosta, on ko. LP ollut varmaan julkaistuna ties kuinka kauan. Joka tapauksessa tätä kirjoittaessani olen kuullut levyä vain kasetilta.

34 Popeda on tehnyt ensimmäisen suomalaisen heavy-

rock levyn, tai ainakin ensimmäisen KUNNOLLISEN heavy-rock levyn. Ainahan sitä on ollut jotain epä-määräisiä yrittäjiä (Roxy ja muut), jotka ovat jossain Suosikissa väittäneet soittavansa heavyä, mutta ko. bändeissä on yleensä aina ollut sama vika kuin useimmissa englantilaisissa tai amerikkalaisissa "jytäbändeissä"; ne eivät ole jytisseet alkukaan. Ns. meininki on yl. ollut lepsua heavy-progea, joka ei ole kulkenut pätkäkään, sellaista tylsämielistä junnausta. Hyvät jytäbändit ovat todella harvinaisia, ei tule mieleen kuin muutama; Mötörhead lienee ainoa, joka jytisee alusta loppuun, muuta jytisevät vain hetkittäin. Näin ollen onkin ilahduttavaa huomata, että suomalainen Pöpedä on tehnyt helvetin hyvän sika-heavy-rock-jytä levyn. Ilmeisesti Motorheadin viime kesäisen vierailun innoittamana on Pöpedä hieman muuttanut tyyliään jyrävämmäksi, ja tuloksena onkin yksi viime aikojen parhaista heavy-rock levyistä. Pöpedä totisesti jytisee (toivottavasti soundit eivät huonone prässäyksessä), ei kuitenkaan aivan yhtä totaalisesti kuin Motorhead. Levy ei kuitenkaan jää kasvottomaksi, vaan mukana on aivan tarpeeksi omaa ilmettä; kepeää pöpedamaista huuhaa-rillumarei-rokkirolli meininkiä, hurttia huumoria. Lisäksi Pöpedan Pate on erinomainen laulusolisti, Paten laulu on tuhtia, siinä on sellaista puhtia ja energiaa, jota monilta puuttuu.

Pöpedan ensimmäinen LP oli aikoinaan pettymys, lepsu ja liian "punkkimainen", piisejä oli turhaan nopeutettu yms., ihan jees levy kuiteskin. Huummetta-single oli yksi viime vuoden parhaista kotimaisista piiseistä, ja niinpä odotukset uutta levyä kohtaan olivat melkoiset, ja täytyy myöntää, että tällä kertaa ne lähes kokonaan toteutuivat. Ainoa heikko kohta on levyn sanoitukset, jotka eivät suurimmaksi osaksi ole kovin kasosia. Heikoimpia ovat joku Kitara, joka tyhjänpäiväisyydessään on LP:n heikoin piisi. Sanoituksissa on monia hyviä ajatuksia, mutta toteutus ei ole täysin onnistunut, mukana on joitain outoja ilmauksia ja muitakin käsittämättömyyksiä. Eli vähän niinkuin J.Lindfors Uusi Laulu-lehdessä "Huummetta"-singlen arvostelussa sanoit: säkeistöt ovat hiton korneja, ja tehty ilmeivain koska niitä pitää lauluissa olla. Ei se nyt ihan noinkaan ole; on sanoituksissa jonkin verran ajatusta & asiaa (mikä muuten on harvinaista heavy-rockin ollessa kyseessä) ja koska itse musa on silkkaa dynamiittia, eivät muutamat sanalliset möhläykset levyä huonoksi tee.

Tämä levy ei ehkä värise, mutta ainakin se jytisee.

T.N

KARI BOY SAARISTO: SATUMAA (JHNEP 108)
Satumaafanfaari/Sunnuntaiaamuna/Sinä, yö ja palasin/
Satumaa/Mietiskeleviä/iltakävelyjä/Satumaafanfaari

Kyseessä on Kari Boyn toinen EP-levy. Tämä Satumaa -EP on kyllä kaikin puolin edeltäjänsä (EP Päätty) eheämpi ja mielenkiintoisempi pitäen sisällään mielenkiintoisia laulelmiä.

Kari Boy on EP:nsä idean (Satumaa) ryövänyyt vanhalta tangonerolta Unto Monoselta. Unto kyseli Satu-

maa -kappaleessaan, kuinka sinne Satumaahan päästä voisi, miten saisi siivet jne. Kari Boy puolestaan kyselee, mikä mikä mikä maa - ja vastaa: Satumaa, Satumaa. Satumaa onkin tässä ja nyt, eikä ole ikinä missään muualla ollutkaan! Lasinen kupu, yhteinen kirkas taivaamme onkin täynnä aurinkoja ja ohan oma-kin planeettamme jonkinlainen tähti, taivaankappale. Sateenkaaren tuolle puolen ei ole tarpeen mennä, vaan meidän olemme jo siellä. Ja vaikka Satumaassa eletäänkin, jokaisessa hetkessä piilee kylmyyden mahdollisuus - omasta itsestä ja kanssaihmisistä on kiinni se, ovatko hetkemme, ikuinen nykyisyys, kylmää vai lämpimiä.

No, Jyväskylällä ei ole Jamaika eivätkä Kari Boyn laulut ole reggaeta. Kitaroilla säestetyt kappaleet ovat rakenteeltaan yksinkertaisia, eivätkä melodiatkaan juuri päästä huimaa. Sanoitukset ovat näppäriä, pieniä herkkiä tilannekuvia. Kun nämä sanoitusten maalailemat perustunnelmat on laulettu ja säestetty hyvin yksinkertaisesti, on saatu aikaan jotensakin veikeä, viehättävä kokonaisuus. Eihän Kari Boy mikään kultakurkku tai säveltäjänero ole, mutta kyllä hän silti on tehnyt kuuntelukelpoisen, mielenkiintoisen EP:n.

A.H.

VAAVI: ME VOITAIS VAIKKA RAKASTELLA/HEI ANNE (MIL LOIN TULET) (JHNS 113)

Vaavi yllättää jälleen, tällä kertaa positiivisesti - huolimattomasta avaussinkulaa seuraa tiukka, hyvin soitettu single-levy. Tämä on sitä, mitä Vaavilta jo pitkään olen odotellut. Laulajalla on erinomaisen persoonallinen ote hommaansa, eivätkä soittajapojatkaan mitään vätyksiä ole, komppi on tuhtia ja kulkevaa - jopa reggae -tyyliin sykkiviä sveengejä löytyy! Ja, tässähän on sitä sano- maakin: ykköspiisissä tuodaan vaavimaisesti esiin yksi ihmiselämän tärkeimmistä totuuksista Joo-o, Salon poikat, jatkakaa ja rakastelkaa, saadaa kuulla jatkossakin lisää hyviä piisejä.

A.H.

KARI PEITSAMO: KULTAKUORIAINEN/LENTOKONE TALON YLLÄ (JHNS 106)

Rockuransa moneen kertaan jo lopettamaan kerinnyt nokialainen jatkaa rockuraansa yhä - onneksemme. Pienihän on kaunista, ja Peitsamo tunnetusti kykenee rakentamaan kappaleen kuinka pienestä aiheesta tahansa, tällä kertaa hän ker-

too tarinaa eteenpäin vaeltavasta kultakuoriasta. Kakkospiisi jatkaa Karin- mielenkiintoisia- kokeiluja -sarjaa, kyseessä on yksinkertainen kitarointikappale, joka kieltämättä luo avaran lämpimän tunnelman, jonka ei soisi päättyvän, eikä se päätykään, vaan piisi loppuu kesken... Kummasti tuo yksinkertainen kuvio jää mieleen soimaan, Peitsamo on ovela muusikko. Kuuleman mukaan Kari tekee vielä yhden LP:n, ja sitten on aika lopettaa. Tuohon nyt ei liene lisäämistä, vai onko...

A. H.

BLUESOUNDS: CIGARETTE LEAN/LOVE ELECTRIC (JHNS 115)

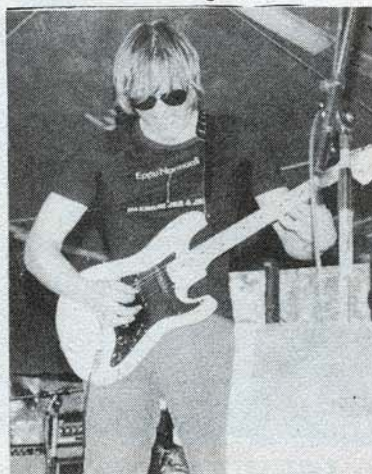
Dave ystävineen on tehnyt ties monenhenko sinkkunsä. Liekö tämä nyt sitä rhythm and bluesia - rytmissä ja bluisissa ainakin löytyy. Svengi on Daven taattuun tapaan mainio, yhtye saa vähällä ja helpolla kuullostavalla tekemisellä piisihin letkeän vauhdin, todella kepeän meiningin. Näin rentoa meininkiä ja taidokasta rytmibluusia kuuntelee oikein mieluusti, sano.

A.H.

WOUDE: KAUPUNGIN YÖT/SATOI (JHNS 116)

Woudeenhan saimme tutustua jo taannoin ilmeistyneellä Hymy Taskisen & Co:n mainiolla singlellä Hei, tyttö hei/Yöt kaduilla. Hän lauloi molemmat piisit ja kakkospuolen piisi oli hänen tekemänsä. Tämä uusi sinkku jatkaa osin samaa linjaa. Kaupunkiympäristön vaikutuksesta ihmiseen, yksinäisyydestä ja ahdistuksesta kertoo A-puolen kappale. Kaupungissa on kylmää ja ihmisillä vain unelmia jäljellä. B-puolen Satoi on yöt kaduilla -tyyppinen kaunis rakkauslaulu, ei mitään muovikliseitä vaan aitoa elämää. Torvisovitukset muuten toimivat hienosti.

JK

Popedakos se siinä soittalee?

EPPU NORMAALI: PUHTOINEN LÄHIÖNI/SUURI JA MAHTAVA (Poko)

Puhtoinen lähiöni on kaunis ja melodinen, hidas poppiisi. Martti laulaa kauniisti kuin 60-luvun poppilaularat konsanaan. Sanoitus on Maximum Jee & Jeeltä tuttua sanakikkailua, mistään varsinaisesta "sanomasta" tuskin voitaneen puhua. B-puoli on välikausitakkimainen rallattelu, jossa lauletaan suuresta ja mahtavasta kommunismin pelosta ja kysellään, että kenellä siitä onkaan selko. Minun on ainakin vaikea saada selkoa, mitä tässä ajetaan takaa - ei ilmeisesti mitään? Hauska esitys joka tapauksessa. Paras Eppu-single, tai ei tätä oikeastaan voi aiempiin verrata, on sen verran erilainen.

T. N.

TOP RANKING ERIC & THE ASTRONAUTS IN BABYLON: TYHJÄÄ TÄÄLLÄ TÄNÄÄN/PEILI KERTOO (Johanna)

Voisi sanoa, että tämä on ylivoimaisesti parasta suomalaista reggaeta, mitä olen kuullut. Harmillista kyllä, en ole nähnyt tätä bändiä lavalla, ainakin tämä single tuntuu huippulupaavalta. Bändi ei ole sortunut mihinkään ulkolaisen reggaen apinointiin vaan tekstit ja musiikkikin ovat omia juttuja. Soittopuolikin on ihan OK, bändi on saanut levyille oikein kivan, tiukan reggaekompin, jota on torvilla ym koristettu nautittavaksi kokonaisuudeksi. Ja sanat: ne ovat täyttä asiaa, eivätkä mitään vääräuskoisten rasta-sekoiluja.

J.K.

KARHU
LEVY

TYHMYKRIÄ ASIALLA,
TULOKSENA

YPÖ -
VIIS

LIVEÄLPEE
KARHULAN
POIKI
(Pörrö 1)

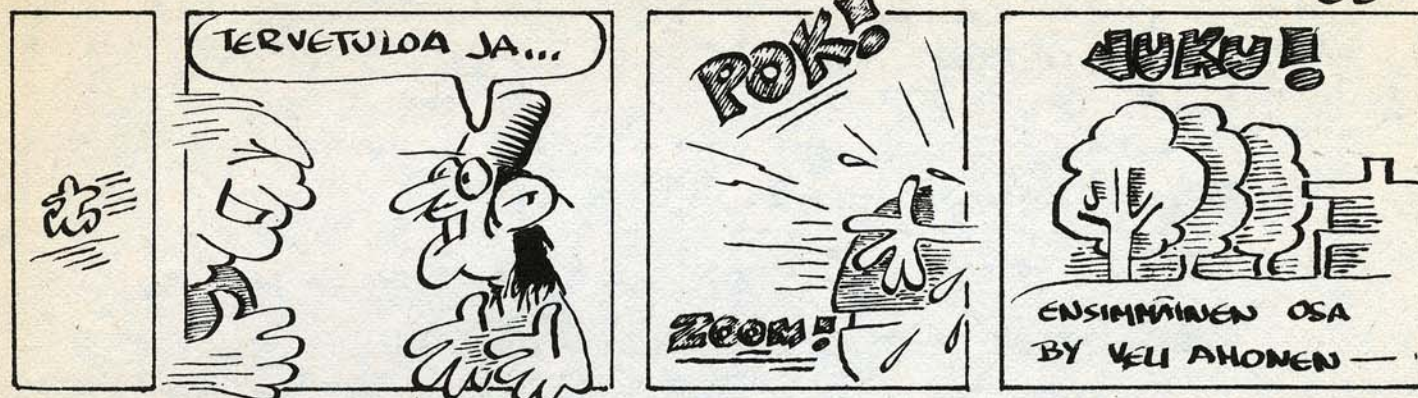
LÄHETÄ TILAUSKUPONI KETI OSOITTEELLA
KARHU-LEVYT PL 124 48101 KOTKA 10

TILAAAN _____ KAPPALETTA YPÖ-VIIS -
 ÄLPEETÄ. HINTA ON 40 MM KAPPALE

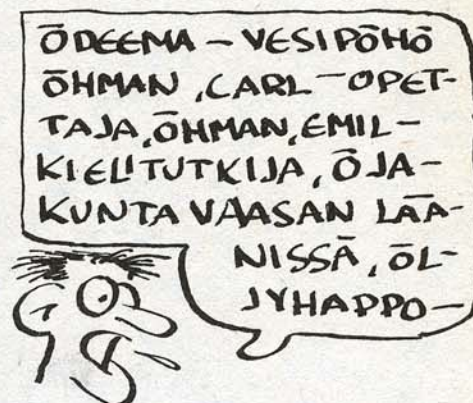
NIMENI: _____

OSOITTEENI: _____

VELI AHONEN

SOUND

Eräs näkökulma
progen nykytilaan